

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Jirsy a přísedících Mgr. Michaely Švihálkové a Bc. Blaženy Švestkové v hlavním líčení konaném dne 5. srpna 2021 v Brně, **t a k t o** :

Obžalovaní

1) **M.P.**,

narozen XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX,

2) **M.P.**,

narozen XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX,

3) **J.H.**,

narozen XXXXX ve XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX,

jsou vinni, že

I.

obžalovaný M.P.

jako osoba samostatně výdělečně činná, jako budoucí provozovatel fotovoltaické elektrárny označené jako FVE P. OBLEKOVICE, k níž vystupoval jako nájemce a budoucí držitel licence,

dne 3.11.2010 podal u Energetického regulačního úřadu se sídlem v Jihlavě (dále také jen „ERÚ“) Žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro fyzické osoby pro provozovnu nazvanou jako FVE P. OBLEKOVICE o instalovaném výkonu 0,619 MWe, k níž v průběhu licenčního řízení doložil protiprávně vylákané rozhodnutí o zkušební provozu, které získal tím, že

dne 22.11.2010 podal k Městskému úřadu Znojmo, odbor výstavby, jako stavebník žádost o souhlas se zkušebním provozem Fotovoltaické elektrárny Oblekovice-P. od dne 2.12.2010, v níž mj. uvedl, že v době podání žádosti nedošlo při výstavbě elektrárny k odchylce od stavebního povolení a stav elektrárny doložil dne 29.11.2010 zejména Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení ev.č. 2010-OBL-070, vypracovanou revizním technikem J.H., s uvedeným datem vykonání revize elektrárny o instalovaném výkonu 619,2 kWp dne 29.11.2010, na základě čehož Městský úřad Znojmo, odbor výstavby, pod sp. zn. MUZN 103390/2010 č. 176/2010 dne 30.11.2010 vydal Rozhodnutí - zkušební provoz Fotovoltaické elektrárny Oblekovice 619,2 kWp Znojmo, Oblekovice (dále také jen „FVE“), kdy součástí stavby mělo být fotovoltaické zařízení, které se dle stavebního povolení mělo skládat mj. z fotovolatických panelů instalovaných na nosných rámech, ač v této době na stavbu žádné fotovoltaické panely ještě ani nebyly dodány,

dále v průběhu licenčního řízení doložil obsahově nepravdivé listiny, a to

- již uvedenou Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení ev. č. 2010-OBL-070, vypracovanou revizním technikem J.H., s uvedeným datem vykonání revize FVE o instalovaném výkonu 619,2 kWp dne 29. 11. 2010, v níž bylo uvedeno, že v uvedeném elektrické zařízení je instalováno 2880 ks křemíkových polykrystalických solárních panelů KYOCERA KD 215GH-2PU, že jsou propojeny do jednotlivých větví po 20 panelech a jsou po dvou větvích sdružovány a solárními kabely popř. kabelem RADOX 6mm napojeny přímo do skříní přepěťových ochrany a odtud do střídačů, kdy solární kabely jsou uchyceny na profilech konstrukcí, a jako závěr revize uvedl, že „El. zařízení je v souladu s bezpečnostními požadavky ČSN a JE SCHOPNÉ bezpečného provozu“, ačkoliv věděl, že k datu vyhotovení revizní zprávy na místě budoucí fotovoltaické elektrárny provozované M.P. nebyly namontovány a propojeny žádné fotovoltaické panely, neboť v této době nebyly na stavbu ani dodány, když k jejich dodání a postupné montáži došlo až v době od 3. 12. do 15. 12. 2010,

- Protokol o předání a převzetí fotovoltaické elektrárny „FVE Znojmo Oblekovice 600 kW P.“ v souladu s uzavřenou smlouvou o dílo ze dne 1. 9. 2010, sepsaný mezi zhotovitelem a současně předávajícím, obchodní společností XXXXX, IČ XXXXX, a objednatelem a přebírajícím, obchodní společností XXXXX, s.r.o., IČ XXXXX, a vedlejším účastníkem a držitelem licence, M.P., IČ XXXXX, opatřený datem podpisu dne 29. 11. 2010, s tím, že dílo bylo předáno bez závad,

- Nájemní smlouvu o nájmu Zařízení výroby elektřiny 600 kW Oblekovice - P. uzavřenou dne 29. 11. 2010 mezi pronajímatelem, společností XXXXX a nájemcem, M.P., s tím, že k uvedenému dni přechází zařízení výroby elektřiny do užívacího práva nájemce - M.P.,

- Potvrzení odborné firmy realizující výstavbu výroby „FVE ING. P. OBLEKOVICE“ vydané společností XXXXX pro M.P. dne 29. 11. 2010, s tím, že vlastní výroba je provedena v souladu s projektovou dokumentací, dle předpisů a norem a smlouvou o připojení k distribuční soustavě,

- Potvrzení dodavatele o kompletním vlastnictví zařízení výroby FVE Oblekovice P., vystavené dodavatelem, společností XXXXX, pro vlastníka, společnost XXXXX, a opatřené datem vystavení dne 29. 11. 2010,

ačkoli věděl, že ke dni 29. 11. 2010 nebyla výroba dokončena, neboť v této době nebyly na stavbu dodány žádné solární panely, které byly dodány a postupně instalovány až v době od 3. 12. do 15. 12. 2010,

přičemž ERÚ na základě žádosti a k ní doložených i uvedených listin, o kterých se mylně domníval, že potvrzují kompletnost technologického vybavení elektrárny, vydal podle § 8 zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění účinném do 31. 12. 2010, dne 1. 12. 2010 pod č. j. 13419-4/2010-ERU Rozhodnutí o udělení licence č. 111017764, které nabylo právní moci dne 7. 12. 2010, poté, co se M.P. výslovně vzdal práva opravného prostředku, a na jeho základě tak získal oprávnění vyrábět elektřinu po dobu 25 let v provozovně FVE P. OBLEKOVICE o celkovém instalovaném výkonu 0,619 MW, ačkoli věděl, že k vydání licence došlo v rozporu s ustanovením § 5 energetického zákona, vyžadujícím splnění technických předpokladů a doložení užívacího práva k technickému zařízení,

dále dne 30. 11. 2010 u společnosti E.ON Česká republika, s.r.o. podal žádost o první paralelní připojení výroby k distribuční síti, a k ní přiložil výše uvedené nepravdivé listiny, tzn. Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení ev. č.: 2010-OBL-070, revizního technika J.H. ze dne 29. 11. 2010, Nájemní smlouvu o nájmu Zařízení výroby elektřiny 600 kW Oblekovice - P. uzavřenou dne 29. 11. 2010 mezi pronajímatelem, společností XXXXX a nájemcem, M.P., Potvrzení odborné firmy realizující výstavbu výroby „FVE ING. P. OBLEKOVICE“ vydané společností XXXXX pro M.P. dne 29. 11. 2010 a neprávem vylákané rozhodnutí stavebního úřadu o povolení zkušebního provozu FVE ze dne 30. 11. 2010, o kterých se provozovatel distribuční sítě mylně domníval, že jsou pravdivé, a proto provedl tzv. první paralelní připojení výroby k distribuční síti dne 21. 12. 2010 tak, že toho dne provedl ověřovací provoz výroby a vydal Protokol o schválení výroby ke smlouvě č. 700118641000010,

přičemž na základě protiprávně vylákané licence a prvního paralelní připojení k distribuční síti uzavřel jakožto provozovatel dané FVE dne 14. 1. 2011 Smlouvu na výplatu státem garantované podpory č. 2010-S612378 se spol. E.ON Distribuce, a.s., se zpětnou účinností od 21.12.2010 (den uvedení výroby do provozu), přičemž k jejímu uzavření doložil licenci č. 111017764, čímž mu vznikl nárok na státem garantovanou podporu pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010, kterou zvolil ve formě výkupní ceny, a poté na ni navazující smlouvu se spol. E.ON Distribuce č. 2011-S612378 ze dne 4. 3. 2011, a se spol. E.ON Energie, a.s., dne 31. 12. 2012, č. 2013-PV612378, na jejichž základě dodával elektřinu do distribuční soustavy vyrobenou v dané FVE a měsíčními výkazy a fakturami počínaje obdobím od prosince 2010 za to nárokoval státem garantovanou podporu pro FVE zdroje uvedené do provozu v roce 2010,

a takto mu za období od prosince 2010 do května 2020 včetně byla neoprávněně vyplacena částka v celkové výši 46 784 451,15 Kč, přičemž za dobu od června 2020 do konce roku 2030 by dále došlo k neoprávněnému čerpání podpory v celkové výši 52 366 495 Kč, to vše ke škodě České republiky-Ministerstva průmyslu a obchodu,

II.

obžalovaný M.P.

jako jednatel zhotovitele obchodní společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, Hybešova 212/10, 602 00 Brno, a současně jako jednatel objednatele, a budoucího vlastníka a pronajímatele FVE, obchodní společnosti XXXXX, s.r.o., IČ XXXXX, Na Poříčí 1071/17, 110 00 Praha 1, uzavřel dne 1. 9. 2010 Smlouvu o dílo, jejímž vedlejším účastníkem a budoucím držitelem licence a provozovatelem FVE byl M.P., přičemž jejím předmětem byla dodávka zařízení, technologie a výstavba solární elektrárny FVE Znojmo Oblekovice 600 kW P. (dále také „Výrobna“), v níž bylo ujednáno, že vlastnictví k zařízení, technologiím, částem a součástí Výrobní přechází z dodavatele na objednatele dnem jeho převzetí objednatelem,

přičemž s cílem napomoci M.P. k neoprávněnému získání licence a nároku na státem garantovanou podpory pro zařízení označené jako FVE P. OBLEKOVICE (dále také jen "FVE") za výrobu elektřiny z obnovitelného zdroje energie uvedeného do provozu již v roce 2010,

jako jednatel zhotovitele a předávajícího, obchodní společnosti XXXXX, a současně jako jednatel objednatele a přebírajícího obchodní společnosti XXXXX, s.r.o., za účasti M.P., vystupujícího jako vedlejší účastník a držitel licence, vyhotovil Protokol o předání a převzetí fotovoltaické elektrárny „FVE Znojmo Oblekovice 600 kW P.“ v souladu s uzavřenou smlouvou o dílo ze dne 1. 9. 2010, sepsaný dne 29. 11. 2010, přičemž v listině předstíral, že dne 29. 11. 2010 došlo mezi uvedenými společnostmi k předání a převzetí fotovoltaické elektrárny a jejím vlastníkem je objednatel,

dále jako jednatel za společnost XXXXX, vyhotovil pro M.P. Potvrzení odborné firmy realizující výstavbu výrobní „FVE ING. P. OBLEKOVICE“ a opatřil datem vystavení dne 29. 11. 2010, v němž uvedl, že výrobní je provedena v souladu s projektovou dokumentací, dle předpisů a norem a smlouvou o připojení k distribuční soustavě,

dále jako jednatel dodavatele, společnosti XXXXX, a současně jednatel objednatele, společnosti XXXXX, s.r.o., vystavil Potvrzení dodavatele o vlastnictví zařízení výrobní FVE Oblekovice P., kterou předstíral, že společnost XXXXX se ke dni 29. 11. 2010 stala vlastníkem kompletní výrobní FVE,

dále jako jednatel společnosti XXXXX, s.r.o., vystavil a podepsal Nájemní smlouvu k FVE 600 kW Oblekovice - P. uzavřenou mezi pronajímatelem, společností XXXXX a nájemcem, M.P., a opatřil ji datem uzavření dne 29. 11. 2010, v níž předstíral, že FVE je k datu 29. 11. 2010 zhotovena v celém instalovaném výkonu a přechází do užívacího práva nájemce,

a uvedené listiny vystavil, ačkoliv věděl, že daná FVE ke dni 29. 11. 2010 nebyla dokončena, neboť v této době nebyly na stavbu dodány žádné solární panely, které byly dodány a postupně instalovány až v době od 3. 12. do 15. 12. 2010, a současně věděl, že uvedené klamné listiny M.P. použije jako naoko pravdivé coby nezbytný podklad jednak v řízení před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě k vylákání a protiprávnímu vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů a tímto svým záměrným jednáním tak pomohl získat M.P. neoprávněně licenci č. 111017764 ze dne 1. 12. 2010, a jednak, že je M.P. předloží provozovateli distribuční sítě pro vylákání prvního paralelního připojení dané FVE k distribuční síti, čímž pomohl získat M.P. neoprávněně první paralelní připojení FVE k distribuční síti dne 21. 12. 2010,

a tím umožnil M.P. na základě protiprávně vylákané licence a prvního paralelní k distribuční síti uzavřít jakožto provozovateli dané FVE dne 14. 1. 2011 Smlouvu na výplatu státem garantované podpory č. 2010-S612378 se spol. E.ON Distribuce, a.s. (nyní spol.EG.D, a.s.), se zpětnou účinností od 21. 12. 2010 (den uvedení výroby do provozu), který k jejímu uzavření doložil licenci č. 111017764, čímž M.P. vznikl nárok na státem garantovanou podporu pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010, kterou zvolil ve formě výkupní ceny, a poté na ni navazující smlouvu se spol. E.ON Distribuce č. 2011-S612378 ze dne 4.3.2011, a se spol. E.ON Energie, a.s., dne 31. 12. 2012, č. 2013-PV612378,

na jejichž základě M.P. dodával elektřinu do distribuční soustavy vyrobenou v dané FVE a měsíčními výkazy a fakturami počínaje obdobím od prosince 2010 za to nárokoval státem garantovanou podporu pro FVE zdroje uvedené do provozu v roce 2010, z níž následně platil nájemné společnosti XXXXX za nájem dané FVE,

a takto za pomoci M.P. byla M.P. za období od prosince 2010 do května 2020 včetně neoprávněně vyplacena částka v celkové výši 46 784 451,15 Kč, přičemž za dobu od června 2020 do konce roku 2030 by dále došlo k neoprávněnému čerpání podpory v celkové výši 52 366 495 Kč, to vše ke škodě České republiky-Ministerstva průmyslu a obchodu,

III.

obžalovaný J.H.

jako revizní technik, č. osv. 6188/9/10/R-EZ-E2A a současně jako osoba samostatně výdělečně činná s předmětem podnikání montáž, opravy, revize a zkoušky vyhrazených elektrických zařízení, IČ: 757 03 912, s cílem napomoci M.P. k neoprávněnému získání licence a nároku na státem garantovanou podporu pro zařízení označené jako FVE P. OBLEKOVICE (dále také jen "FVE") za výrobu elektřiny z obnovitelného zdroje energie uvedeného do provozu již v roce 2010,

vyhotovil na zařízení označené jako FVE Oblekovice-P. záměrně obsahově nepravdivou Zprávu o výchozí revizi ev. č.: 2010-OBL-070, s datem revize dne 29.11.2010, vykonané podle ČSN 33 2200-6-61 a ČSN 33 1500, s předmětem revize: elektrické zařízení v rozsahu objektu fotovoltaického zdroje, DC rozvody elektrárny, sdružovací skříně a odpínací skříně, v níž popsal, že v uvedeném elektrické zařízení je instalováno 2880 ks křemíkových polykrystalických solárních panelů KYOCERA KD 215GH-2PU, že jsou propojeny do jednotlivých větví po 20 panelech a jsou po dvou větvích sdružovány a solárními kabely popř. kabelem RADOX 6mm napojeny přímo do skříní přepět'ových ochrany a odtud do střídačů, kdy solární kabely jsou uchyceny na profilech konstrukcí, a jako závěr revize uvedl, že „El. zařízení je v souladu s bezpečnostními požadavky ČSN a JE SCHOPNÉ bezpečného provozu“, ačkoliv věděl, že k datu vyhotovení revizní zprávy na místě budoucí fotovoltaické elektrárny provozované M.P. nebyly namontovány a propojeny žádné fotovoltaické panely, neboť v této době nebyly na stavbu ani dodány, když k jejich dodání a postupné montáži došlo až v době od 3. 12. do 15. 12. 2010,

přičemž tuto revizní zprávu nejpozději dne 30. 11. 2010 předal M.P., neboť tohoto dne byla doručena do spisu Energetického regulačního úřadu,

a současně si byl vědom toho, že uvedenou klamnou revizní zprávu M.P. použije jako naoko pravdivou coby nezbytný podklad jednak v řízení před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě k vylákání a protiprávnímu vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů a tímto

svým záměrným jednáním tak pomohl získat M.P. neoprávněně licenci č. 111017764 ze dne 1. 12. 2010, a jednak, že ji M.P. předloží provozovateli distribuční sítě pro vylákání prvního paralelního připojení dané FVE k distribuční síti, čímž pomohl získat M.P. neoprávněně první paralelní připojení FVE k distribuční síti dne 21. 12. 2010,

a tím umožnil M.P. na základě protiprávně vylákané licence a prvního paralelní k distribuční síti uzavřít jakožto provozovateli dané FVE dne 14. 1. 2011 Smlouvu na výplatu státem garantované podpory č. 2010-S612378 se spol. E.ON Distribuce, a.s., se zpětnou účinností od 21. 12. 2010 (den uvedení výroby do provozu), který k jejímu uzavření doložil licenci č. 111017764, čímž M.P. vznikl nárok na státem garantovanou podporu pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010, kterou zvolil ve formě výkupní ceny, a poté na ni navazující smlouvu se spol. E.ON Distribuce č. 2011-S612378 ze dne 4. 3. 2011, a se spol. E.ON Energie, a.s., dne 31. 12. 2012, č. 2013-PV612378,

na jejichž základě M.P. dodával elektřinu do distribuční soustavy vyrobenou v dané FVE a měsíčními výkazy a fakturami počínaje obdobím od prosince 2010 za to nárokoval státem garantovanou podporu pro FVE zdroje uvedené do provozu v roce 2010,

a takto za pomoci J.H. bylo M.P. za období od prosince 2010 do května 2020 včetně neoprávněně vyplacena částka v celkové výši 46 784 451,15 Kč, přičemž za dobu od června 2020 do konce roku 2030 by dále došlo k neoprávněnému čerpání podpory v celkové výši 52 366 495 Kč, to vše ke škodě České republiky-Ministerstva průmyslu a obchodu,

t e d y

obžalovaný M.P.

jednak ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, k zamlčení podstatných skutečností, obohacení sebe a jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo (v bodě I.),

obžalovaný M.P.

jednak umožnil a usnadnil jinému spáchání trestného činu podvodu opatřením prostředků a odstraněním překážek při obohacení jiného uvedením někoho v omyl, zamlčení podstatných skutečností, přičemž hlavní pachatel tak způsobil na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak úmyslně poskytl jinému pomoc k tomu, aby se hlavní pachatel dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že ke škodě cizího majetku jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo (v bodě II.),

obžalovaný J.H.

jednak umožnil a usnadnil jinému spáchání trestného činu podvodu opatřením prostředků a odstraněním překážek při obohacení jiného uvedením někoho v omyl, zamlčení podstatných skutečností, přičemž hlavní pachatel tak způsobil na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak úmyslně poskytl jinému pomoc k tomu, aby se hlavní pachatel dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že ke škodě cizího majetku jiného obohatí tím, že uvede někoho

v omyl, zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo (v bodě III.),

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný M.P.

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zák. č. 330/2020 Sbírky,

obžalování M.P. a J.H.

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zák. č. 330/2020 Sbírky,

z a c o ž s e o d s u z u j í

obžalovaný M.P.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírky, k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírky se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírky se obžalovanému dále ukládá povinnost, aby ve zkušební době dle svých sil uhradil způsobenou škodu.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírky k peněžitému trestu ve výměře 500 denních sazeb s denní sazbou ve výši 2 000 Kč (celkem 1 000 000 Kč).

obžalovaný M.P.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírky, k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírky se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírky se obžalovanému dále ukládá povinnost, aby ve zkušební době dle svých sil uhradil způsobenou škodu.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírky k peněžitému trestu ve výměře 500 denních sazeb s denní sazbou ve výši 2 000 Kč (celkem 1 000 000 Kč).

obžalovaný J.H.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírký, k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona č. 330/2020 Sbírký se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní M.P. a M.P. povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené České republice zastoupené Ministerstvem průmyslu a obchodu se sídlem Na Františku 32, Praha 1, škodu ve výši 30 209 643 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se Česká republika zastoupená Ministerstvem průmyslu a obchodu odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1. Dne 26.4.2021 byla ke krajskému soudu podána obžaloba na M.P. pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonáný a dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a na M.P. a J.H. pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonáný a dílem ukončený

ve stádiu pokusu podle § 21 odst.1 trestního zákoníku, jichž se měli obžalovaní dopustit jednáním popsáním v podané obžalobě.

2. Vzhledem k tomu, že předmětem dokazování v tomto řízení jsou otázky týkající se podmínek, za kterých bylo možno v roce 2010 získat oprávnění k výrobě elektřiny z tzv. obnovitelných zdrojů, kdy na základě tohoto oprávnění pak bylo možno nárokovat výhodnější výkupní ceny platné pro energetická zařízení uvedená do provozu v roce 2010, považuje soud za potřebné před rozbořením vlastní důkazní situace nejprve zmínit právní úpravu týkající se naznačené otázky, neboť tato právní úprava do značné míry předurčuje důkazní rámec i v nyní projednávané věci.
3. Výroba elektrické energie fotovoltaickými elektrárnami byla do konce roku 2012 právně upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů s tím, že podle § 3 odst.1 cit.zákona se podpora podle tohoto zákona vztahovala na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů vyrobenou v zařízeních v České republice využívajících obnovitelné zdroje, s výjimkou větrných elektráren umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona

pak provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém licenci vymezeném území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním právním předpisem.

4. Tímto zvláštním právním předpisem byl zákon č. 458/2000 Sb. (energetický zákon), který v ustanovení § 3 odst. 3 stanovil, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Podle § 5 odst. 3 citovaného zákona pak fyzická nebo právnická osoba, která žádala o udělení licence, musela mimo jiné prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti a povinností bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podle § 7 odst. 1 citovaného zákona se licence udělovala na základě písemné žádosti, ke které bylo nutno podle § 7 odst.4 písm.d), e) připojit doklady prokazující finanční a technické předpoklady a doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení.
5. Technické předpoklady se pak podle § 9 písm. a) prováděcí vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích účinné v roce 2010 u nových energetických zařízení prokazovaly mimo jiné i dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi), stanovených zvláštním právním předpisem, kterým bylo ustanovení § 6c odst. 1 písm. a) zák. č. 174/1968 o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, dle kterého organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech
6. Podle § 7 odst. 1 písm. c), d) citované vyhlášky vlastnické právo k energetickému zařízení žadatel prokazoval smlouvou, na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení nebo smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem daného movitého energetického zařízení. Podle § 7 odst. 4 cit. vyhl. nebylo-li možno nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v odstavci 1, bylo možno nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti. Podle § 7 odst. 2 písm. b) citované vyhlášky užívací právo k energetickému zařízení žadatel prokazoval nájemní smlouvou, smlouvou o výpůjčce nebo jinou smlouvou, na základě které žadateli vzniklo právo užívat dané energetické zařízení.
7. Uvedené doklady tedy byly tzv. povinnými důkazy, které se předkládaly spolu se žádostí o udělení licence. Bez těchto důkazů (samozřejmě krom ještě důkazů dalších např. prokazujících finanční předpoklady) nebylo možno licenci vydat. Nicméně v této souvislosti je třeba ještě připomenout, že řízení o vydání licence je řízením správním, v rámci něhož se v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád) postupuje právě podle tohoto

předpisu, který v § 50 stanoví, že podkladem pro vydání rozhodnutí se rozumí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. V rámci licenčního řízení tedy jako podklad pro případné rozhodnutí mohly sloužit i jiné důkazy navržené účastníky řízení.

8. Pokud se týká výkupních cen elektřiny z obnovitelných zdrojů a výše tzv. zelených bonusů, pak k jejich stanovení byl zmocněn Energetický regulační úřad (dále jen ERÚ) výše citovaným zák. č. 180/2005 Sb., kdy dle § 6 odst.1 úřad stanoví vždy na kalendářní rok dopředu výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů (dále jen "výkupní ceny") samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy.
9. Cenovým rozhodnutím ERÚ č.5/2009 ze dne 23.11.2009 pak pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč za MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena částkou 11.180 Kč za MWh.
10. V roce 2010 však došlo k úpravě zákona č.180/2005 sb., přičemž z důvodové zprávy k vládnímu návrhu zákona, kterým došlo ke změnám v citovaném zákoně (sněmovní tisk č. 968) vyplývá, že v průběhu doby došlo k výraznému nárůstu instalovaného výkonu z fotovoltaických zdrojů a současně k výraznému meziročnímu poklesu měrných investičních nákladů těchto zdrojů, v důsledku čehož došlo k velmi výraznému zvýhodnění nově budovaných fotovoltaických elektráren oproti ostatním druhům obnovitelných zdrojů. Současně také docházelo nejen k reálné, ale i spekulativní blokaci připojovacích kapacit pro výstavbu nových zdrojů na úrovni distribučních soustav. Na základě novely zákona č.180/2005 Sb. zákonem č. 137/2010 Sb. tedy došlo s účinností od 1.1.2011 ve spojení s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010 ze dne 8.11. 2010 k výraznému snížení výkupních cen elektřiny z fotovoltaických zdrojů tak, že pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč za MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč za MWh, což představuje pokles o 55% v případě výkupních cen a 60 % v případě zelených bonusů oproti výkupním cenám stanoveným pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010.
11. Jak již bylo uvedeno výše, základní předpokladem pro získání oprávnění k výkonu podnikání v energetických odvětvích bylo udělení příslušné licence, přičemž vedle pravomocně udělené licence bylo nutno ještě pro splnění nároku na výhodnější výkupní ceny roku 2010 splnit další podmínku, a to uvedení příslušné výroby do provozu právě do konce roku 2010, přičemž podle bodu 1.9.cenového rozhodnutí ERÚ č. 4/2009 (účinného do 31.12.2010) se u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozuměl den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu a dodávat do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen. Nicméně pravomocné správní rozhodnutí o udělení licence bylo samotným základem, bez kterého by žádná výrobní nemohla nárok na výkupní ceny nebo zelený bonus uplatnit.

12. Vzhledem k tomu, že i v nyní projednávané věci se jednalo o novou fotovoltaickou elektrárnu, je podstatou daného případu zjištění, zda licenční řízení nebylo ovlivněno skutečnostmi zakrývajícími reálný stav věci. Slovy obžaloby řečeno, zda se obžalovaní nepodíleli na vytváření nepravdivých či hrubě zavádějících dokumentů, prostřednictvím kterých bylo nejprve vylákáno rozhodnutí o povolení zkušebního provozu, přičemž tyto dokumenty byly i s tímto rozhodnutím následně doručovány v rámci licenčního řízení na ERÚ, čímž měli být zaměstnanci ERÚ podílející se na licenčním řízení uváděni v omyl, kdy to jednání bylo vedeno úmyslem zajistit prostřednictvím vydané licence pro obžalovaného P. mnohem výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, což by následně vedlo i k obohacení spol. XXXXX s.r.o. v podobě úhrad sjednaného nájemného za užívání FVE. V druhé řadě měli být uvedeni v omyl (resp. jim měly být zamlčeny podstatné skutečnosti) pracovníci distribučních soustav jednak tím, že na základě uměle vytvořených resp. protiprávně vylákaných listin došlo k tzv. prvnímu paralelnímu připojení a následně tím, že obžalovanému Ing. P. na základě udělené licence propláceli faktury, kterými byly nárokovány výhodnější výkupní ceny, než které by ve skutečnosti držitelé licence náležely.
13. Dle podané obžaloby pak měla být onou protiprávně vylákanou listinou již zmíněné rozhodnutí o povolení zkušebního provozu a uměle vytvořenými resp. nepravdivými listinami revizní zpráva, protokol o předání a převzetí elektrárny, nájemní smlouva, potvrzení odborné firmy a potvrzení dodavatele o kompletním zhotovení elektrárny.
14. Výše zmíněná právní úprava a její konsekvence pro zájemce o provoz fotovoltaických elektráren pak vymezují základní důkazní mantinely, které spočívají v zjištění, zda se stal skutek, pro který byla podána obžaloba, což je nezbytnou podmínkou pro navazující závěr o případné trestnosti takto zjištěného skutku a s tím související trestní odpovědností osob postavených před soud. V této souvislosti je však s ohledem na argumentační námitky obhajoby, jejichž základem bylo tvrzení, že ke dni 31.12.2010 resp. ke dni prvního paralelního připojení dne 21.12.2010 byla FVE P. OBLEKOVICE dokončená a tudíž splnila podmínky pro nárok na výkupní ceny pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, nutno zdůraznit, že předmětem dokazování v dané trestní věci není otázka podstatné či kompletní dokončenosti uvedené elektrárny ke konci roku 2010 resp. ke dni prvního paralelního připojení. Meritum projednávané věci je totiž posazeno časově dříve, a to do doby vytvoření a následného předložení dokumentů nutných pro rozhodnutí ERÚ o licenci pro obžalovaného P., neboť bylo-li by prokázáno, že licence byla vydána na základě nepravdivých či hrubě zavádějících podkladů neoprávněně, padá tím jedna ze základních podmínek (platná licence) nutných pro splnění požadavku na řádné uvedení výroby do provozu dle výše citovaného cenového rozhodnutí ERÚ, v důsledku čehož by pak uvedená společnost nemohla nárokovat výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 bez ohledu na to, v jakém stupni dokončenosti se elektrárna nacházela ke konci roku 2010. Mezi okamžikem vydání licence a následným nárokováním výhodnějších výkupních cen tak existuje zcela evidentní příčinná souvislost, což názorně dokumentuje poměrně jednoduchý příklad. Pokud by totiž např. již v roce 2011 bylo ve správním řízení soudním zjištěno, že licence byla vydána na základě nepravdivé revizní zprávy či jiných důkazů, v důsledku čehož by rozhodnutí o vydání

licence bylo zrušeno, provozovatel příslušné fotovoltaické elektrárny by tím definitivně ztratil oprávnění nárokovat výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, neboť novou licenci nebylo možno vydat zpětně k roku 2010 (srov. např. rozhodnutí sp.zn. I. ÚS 946/16 či 5 As 288/2019). V této souvislosti lze ještě připomenout např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015, z něhož vyplývá, že : „... předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny... “. Z odůvodnění dalšího rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 256/2015 je mimo jiné zřejmé, že nebylo nutné zjišťovat, v jakém stavu rozestavenosti či dokončenosti byla elektrárna v době vydání rozhodnutí o udělení licence, neboť ani fakt že by elektrárna byla v tu dobu již dokončena, nedokládá to, že byla bezpečná, tj. že byla předložena řádná revizní zpráva, která by její bezpečnost prokazovala. A konečně ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 46T 7/2013 je v odůvodnění Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.5 To 56/2016 konstatováno, že „...za dané situace není ani relevantní dokazovat, zda fotovoltaické elektrárny byly ke dni 31.12.2010 v maximálně dokončeném stavu, když evidentně bylo licenční řízení infikováno co do provádění a obstarávání důkazů nekvalitním postupem obžalovaných předložením falešných či nepravdivých listin... “. Podobně Nejvyšší soud v rozhodnutí

sp. zn. 3 Tdo 1340/2019 konstatoval, že “...podle § 5 odst. 3 energetického zákona každý žadatel o udělení licence musí doložit doklady osvědčující jednak finanční předpoklady, předpoklady technické a naposledy užívací právo k energetickému zařízení. Pro všechny tyto předpoklady, které jsou dále rozvedeny v prováděcí vyhlášce, přitom platí, že musí být ze strany žadatele o licenci splněny v době jejího udělení. Jako nesprávný je nutno označit názor dovolatelů, že by ke splnění jakéhokoliv z těchto předpokladů mohlo dojít dodatečně a že by takové splnění bylo možno do budoucna předvídat a v řízení o udělení licence se spokojit s touto nejistou představou... “.

15. Soud v hlavním líčení vyslechl obžalované, část svědků vypovídajících již v přípravném řízení přičemž zbylá část svědeckých výpovědi resp. úředních záznamů o podaných vysvětleních byla v hlavním líčení přečtena. Proveden byl znalecký posudek z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady, dále pak věcný důkaz v podobě satelitní fotografie, jakož i listinné důkazy založené ve spisovém materiálu, přičemž bez ohledu na výpovědi obžalovaných či svědků, lze již na tomto místě konstatovat, že již jen obsah provedených listinných důkazů tvoří základy, na kterých stojí skutková zjištění popsána ve výroku rozsudku. Tento důkazní okruh obsahuje zejména listiny, které byly předloženy v rámci správního řízení vedeného na ERÚ, dále spisový materiál vedený u společnosti E.ON Distribuce v souvislosti se Smlouvou o připojení zařízení výrobce k distribuční soustavě uzavřenou dne 29.6.2009 s M.P. a dále obsah správního spisu vedeného u Městského úřadu Znojmo.
16. Chronologie jednotlivých dokumentů dokládáných v rámci licenčního řízení do správního spisu ERÚ je zřejmá z kopie příslušného správního spisu (samostatná příloha č.1). Na č.l.1-19 lic. spisu se nachází Žádost o udělení licence doručená dne 3.11.2010 M.P. včetně příloh. Dne 30.11.2010 pak byly do správního spisu doručeny další listiny, a to zejména rozhodnutí o povolení zkušebního provozu, nájemní smlouva, zpráva o výchozí revizi, potvrzení odborné firmy realizující výstavbu a potvrzení dodavatele o vlastnictví výrobní (čl.20- 40). Na čl.42

- se pak nachází rozhodnutí o udělení licence ze dne 1.12.2010, na čl. 44-45 je založena výzva k odstranění nedostatků podání z 2.12.2010, dle které bylo třeba ještě doložit smlouvu o dílo a předávací protokol s tím, že se řízení o udělení licence přerušuje. Dne 3.12.2010 pak byla do spisu založena smlouva o dílo a předávací protokol (čl. 47- 50). Dne 7.12.2010 M.P. potvrdil převzetí rozhodnutí o udělení licence a vzdal se práva opravného prostředku (čl. 51).
17. Z obsahu spisu vedeného společností E.ON Distribuce k FVE Oblekovice (čl. 1481 – 1560) vyplývá, že na základě Smlouvy o připojení zařízení výrobce k distribuční soustavě uzavřené dne 29.6.2009 s M.P. včetně jejich dodatků a žádosti o první paralelní připojení ze dne 29.11.2010, byly uvedené společnosti kromě jiných předloženy stejné listiny jako do licenčního spisu (potvrzení odborné firmy, revizní zpráva, nájemní smlouva, rozhodnutí o povolení zkušebního provozu).
 18. Z kopie správního spisu vedeného odborem výstavby Městského úřadu Znojmo (příloha č. 3) je dále zřejmé, že na základě žádosti o povolení zkušebního provozu FVE Oblekovice Znojmo (označené jako žádost o souhlas se zkušebním provozem), byla mimo jiné opět předložena obsahově stejná revizní zpráva, jakožto jeden z podkladů, na základě kterého bylo dne 30.11.2010 vydáno rozhodnutí o povolení zkušebního provozu elektrárny.
 19. Ve svazku č. 6 jsou pak založeny listiny týkající se výplaty garantované podpory ze strany společností E.ON Distribuce a E.ON Energie obžalovanému M.P. (smlouvy, tabulky, faktury, měsíční výkazy).
 20. Uvedené důkazy tedy ve svém souhrnu potvrzují, že na základě listin předložených M.P. v rámci správního řízení bylo vydáno rozhodnutí o udělení licence pro FVE Oblekovice, což dále vedlo ještě v roce 2010 k připojení elektrárny do distribuční soustavy a k následným dodávkám elektrické energie ze slunečního záření, za což byly fakturovány státem garantované výkupní ceny pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010.
 21. Tato skutková zjištění, která ostatně nijak nezpochybňuje ani žádný z obžalovaných tedy vedou k jednoznačnému závěru, že se minimálně v tomto rozsahu stal skutek, pro který byla podána obžaloba. Další dokazování pak již bylo vedeno za účelem zjištění, zda důkazy předložené v rámci uvedených řízení odpovídaly skutečnosti a k posouzení účasti jednotlivých obžalovaných na činnostech vedoucích k vydání již zmíněného rozhodnutí o udělení licence resp. k jejich tvrzení o absenci zavinění zakládajícího subjektivní stránku žalovaného trestného činu.
 22. Obžalovaný **M.P.** v hlavním líčení vypověděl, že v roce 2007 začal přemýšlet nad výstavbou FVE, neboť koupil pozemek a bylo by to jeho smysluplné využití. Hledal cesty, jak to provést. Zjistil, že ani stavebnímu úřadu není jasné, o co jde. Požádal o stanovisko městský úřad a ten se vyslovil, že by výstavba byla možná. Začal komunikovat se společností E.ON. Zde mu řekli, že musí požádat o rezervovaný příkon do sítě. Podle plochy tak vypočetl výkon FVE a o ten E.ON požádal. V roce 2009 získal souhlasné stanovisko. E.ON mu dále pomáhal radami, postupem. Dále uvedl, že v parametrech výroby a předávacího místa není zmínka o FVE.

FVE podle obžalovaného není výrobná. Pojem výrobná byl dán diskusí s E.ON a jejich podmínkou, co v ní má být. Stanovili, že je pro ně nejdůležitější připojení na rozvodnou distribuční síť, trafostanice, transformátor a instalace uvnitř. V tomto rozsahu byla vytvořena projektová dokumentace. Nikdo z projektantů s tím neměl zkušenosti, proto požádal o pomoc E.ON. Doporučili mu společnost Puttner. Obžalovaný se s ní spojil a požádal je o projekt výrobný, a aby jej prodiskutovali s distributorem – E.ON. Tato společnost se projektu ujala, obžalovaný měl pouze za úkol sehnat jednotlivé komponenty na stavbu. Na E.ON mu řekli, že je nezajímá počet panelů, podstatné je, aby výkon odpovídal schváleným 600 kW. Projektovou dokumentaci dal obžalovaný ke schválení na E.ON. Sdělili mu, že je v pořádku. Zahájili stavbu, přičemž se drželi manuálu pro uvedení výrobný vysokého napětí do provozu. V souladu s ním nejprve podepsali smlouvu o připojení výrobný. Poté stavěli transformátor a přípojky. Nejprve obžalovaný předpokládal, že všechno bude dělat on. V bance mu však kvůli věku odmítli půjčit. Proto požádal o pomoc své děti. Syn slíbil, že sežene finance a jeho společnost bude výstavbu zastřešovat. Obžalovaný tam nicméně chodil, ptal se spoluobžalovaného H., jak to vypadá s panely apod. Po zbudování transformátoru byla vydána revizní zpráva. Byl tam odpínač, připojení na venkovní vedení distributora, vysoké napětí zkontrolované revizemi. Dne 19. 11. byla podepsána smlouva o sdružených dodávkách. Po předání revizní zprávy výrobný došlo dne 23. 11. k instalaci obchodního měření a elektroměru. Nemuseli na nikoho tlačit ani nikoho přesvědčovat, aby zrychlil. E.ON sdělil, že když mají v pořádku smlouvu, zapojení, revize, tak mohou dát elektroměr a aktivovat ho. Tímto dnem byl uskutečněn zkušební provoz. Požádali o povolení stavební úřad, předložili mu všechny doklady. Nijak stavební úřad neuváděli v omyl. Pracovníci E.ON pak stanovili provedení prvního paralelního připojení na 21.12. V tento den proběhla kontrola a ověření, zda FVE dodává a kolik. Posledním dokumentem byl protokol o schválení výrobný. Poté mohli začít vyrábět. ERÚ vydal sdělení, podle kterého ten, kdo chtěl připojit výrobný do konce roku, musel požádat o licenci do konce listopadu. Obžalovaný proto podal žádost, na ERÚ mu 6. 12. sdělili, že chybí dva doklady. Obžalovaný s ERÚ komunikoval telefonicky, sdělili mu, že licence je vydaná, ale chtějí chybějící doklady. Obžalovaný tam dne 7.12 jel a chybějící podklady dodal. Na ERÚ mu obratem dali licenci, kterou si mohl odvést, ale platná by byla až patnáctý den. Zjednodušilo by se to však v případě, že by se vzdal práva odvolání. Obžalovaný tak učinil.

23. Obžalovaný zdůraznil, že výkon výrobný stanovil E.ON, který jej také zkontroloval a připojil. Odmítl, že by někoho klamal. Nikdy netvrdil, že tam byly panely. Ohledně revizní zprávy uvedl, že to revizní technik vysvětluje tak, že taková byla zvyklost. Celé zařízení však stačilo spustit do 31. 12., aby vznikl nárok na pevnou cenu. Dle protokolu byla stavba hotova k 20., a k tomuto dni byla vydána i revizní zpráva. Předmětem smlouvy o dílo byla výstavba FVE. Ta se skládá dle obžalovaného z výrobný a ze zdroje. K pravidlům E.ON, kde je výrobná charakterizována jako energetické zařízení zahrnující technologie pro přeměnu, obžalovaný uvedl, že E.ON tvrdil, že přeměna energie je nezajímá, pouze FV střídač.
24. Obžalovaný **M.P.** v hlavním líčení uvedl, že jeho otec měl rezervovaný příkon u E.ON a hledal cesty, jak postavit stavbu. Projekt dal obžalovanému a jeho sestře, ale ti ho odmítli, měli jazykovou školu v Praze a jiné zájmy. Posléze se situace vyvinula, jeho otec hledal cizí sponzory, což dle obžalovaného nebyla správná cesta. Proto se domluvili, že do projektu

vstoupí obžalovaný a finančně i realizačně jej zastřeší. K tomu došlo v polovině roku 2010. Začali shánět možnosti komponent na stavbu – měniče, trafo apod. Obžalovaný sháněl finanční prostředky, prodal dům v Praze. Dohodli se, že vlastníkem FVE bude jejich společnost XXXXX, která ji bude otci pronajímat. Obžalovaný trval na tom, aby majitelem licence byl jeho otec, neboť to byl jeho sen. Stavbu měla zastřešovat druhá společnost obžalovaného – XXXXX. Byla založena za účelem výstavby elektráren. Jediná kritéria pro výstavbu FVE byla levná cena a fungování s E.ON. Nastínili si formu spolupráce, výnosy se dělily mezi otce a pokrytí nájmu. Chodili na konzultace na E.ON za H.. Řešili s ním podmínky, styl a připojení zařízení. Na E.ON mu tvrdili, že musí dodržet výkon a parametry připojení. Probíhaly další konzultace, koncem srpna bylo zřejmé, co jsou schopni zrealizovat. Od E.ON dostali postup, řešili jednotlivé body – přípojku, trafostanici apod. Dělal to společnost Puttner, kterou doporučil E.ON. Spoluobžalovaného H. na FVE přivedl obžalovaný, znal ho z Prahy. Obžalovaný objednával jednotlivé komponenty. Trafostanice byla usazena dne 23.10, pak se to připojilo. Postupovali v souladu s dokumentem Postup uvádění nové výroby do provozu. Ten dodržovali, E.ON tento postup akceptoval. 23.11. instalovali obchodní měření na základě kontroly E.ON, který porovnal stav faktický a deklarovaný. Dokládali listiny, které si E.ON převzal, poslal k nim technika, který zkontroloval obsah dle pokynů, namontoval hodiny. Obžalovaný z toho vyvozoval, že to E.ON akceptoval a vše je v pořádku. Obžalovaný nečinil žádné jednostranné úkony, vždy se řídil postupem, který předložil E.ON. Dne 23.11 bylo vše legislativně i technicky připraveno k tomu, aby probíhala dodávka energie do soustavy. Byl zahájen zkušební provoz, zařízení bylo připravené. Běžela přípojka, trafostanice, směrem dovnitř i ven. Na rozdíl od jiných elektráren měli vše v souladu s požadavky E.ON. Při podpisu smlouvy o připojení jim E.ON tvrdil, že ho počet panelů nezajímá, nejsou součástí výroby a jsou tak mimo smlouvu. Datum připojení si stanovil E.ON. Pokud jde o ERÚ, ten měl na připojení FVE větší zájem než obžalovaní. Dopředu avizoval, že pro zapojení udělá vše.

25. K předávacímu protokolu ze dne 29. 11. obžalovaný uvedl, že se jednalo o uzavřený rozsah té části, na níž se domluvili. Nezbyvaly žádné realizační práce. FV panely se dodávaly na základě kupní smlouvy, rozhodovalo se o nich v polovině listopadu, kdy bylo zřejmé, že půjdou na XXXXX. Smlouva o dílo byla uzavřena se společností Ševela. Veškeré dílčí části se předávaly na základě předávacích protokolů. Obžalovaný na to dohlížel a získával od jednotlivých odborných společností podklady. Z hlediska rozsahu zařízení bylo předmětem smlouvy o dílo vše od přípojky po střídače.
26. K nájemní smlouvě ze dne 29.11 obžalovaný sdělil, že ji potřeboval jeho otec pro ERÚ. Bylo potřeba vypořádat vztahy a mít v pořádku účetnictví. K faktu, že existují dvě kupní smlouvy na panely, obžalovaný uvedl, že měli zajištěné tři nebo čtyři dodavatele. Druhou smlouvu si vyžádala společnost M-TECH Solar z Německa. Panely došly do 10.12. S ERÚ otázkou panelů neřešil. Stavební deník na FVE vedla společnost Ševela. Obžalovaný od nich chtěl předávací protokol, posílali mu fotky. Obžalovaný to osobně zkontroloval 3.12. K potvrzení odborné firmy o realizaci výstavby FVE P. obžalovaný uvedl, že se to týkalo zařízení po střídače. Vystaveno to bylo pro E.ON. Vyžádali si to jako jeden z dokladů pro finální připojení a uvedení do trvalého provozu.

27. Obžalovaný **J.H.** v hlavním líčení uvedl, že k FVE byl přizvaný ve chvíli, kdy už bylo vše hotovo – přípojka, VN, trafostanice a obchodní měření. Dělal tam technický dozor, prováděl revize, zabýval se montáží. Jeho úkolem bylo koordinovat práce. Žádné výkopy na FVE nebyly, byla tam plocha a na zemi byl beton. Kopat se tam nedalo, používaly se plastové žlaby, v nichž jsou uloženy kabely. E.ON panely nezajímaly, klíčové pro něj byly střídače. Podle výkonu střídačů se dimenzovaly kabely a transformátor. Obžalovaný byl osobně přítomen jednání s E.ON. Na stavbě byl každý den, byl přítomen i prvnímú paralelnímú připojení. K revizní zprávě obžalovaný uvedl, že na panely se revize nedělá, protože musejí splňovat parametry a být opatřeny certifikační značkou nebo na ně musí být vydán protokol o shodě. Na FVE Oblekovice je měli. Obecně když píše revizní zprávu, uvede v ní, že tam jsou instalovány svítidla, i když nejsou předmětem zprávy. Obdobně to platí pro panely, proto jsou v revizní zprávě uvedeny – z informativních důvodů. Asi to tak psát neměl, v současné chvíli ví, že to byla blbost. Je to napsané takovým způsobem, že to vzbuzuje dojem, že na FVE panely jsou. Dnes by napsal, že panely tam mají být dle projektové dokumentace, ale zatím se na FVE nenacházejí. Bylo tam pár panelů, ke kterým existovala prohlášení o shodě. Praxe však byla taková, že když by to napsal jinak, tak mu to vrátili. Popisoval v revizní zprávě budoucí stav, ale na FVE byl a hlídal, aby takový skutečně byl. Primárním účelem revizní zprávy dle obžalovaného je posouzení bezpečnosti a v tom žádný problém nebyl. Vše proměřoval, nic nepodcenil ani nezanedbal. Nepředpokládal, že na základě revizní zprávy někdo bude něco dovozovat. Netušil, že slouží pro nějakou licenci. Investor mu tyto věci nesděljuje a on nepátrá po tom, k čemu bude revizní zpráva použita. Neměl žádnou motivaci ani finanční zájem. Před FVE Oblekovice dělal tři nebo čtyři další revizní zprávy. Elektrické zařízení je podle obžalovaného to, co vyrábí nebo přenáší elektrickou energii. Solární panely jsou elektrickým zařízením i výrobkem. Revizní zprávu v části týkajících se panelů napsal blbě, zůstaly v ní formulace z jiné zprávy. Nebyl to záměr. Solární panely mají 30 V a jsou zapojeny do série, celkové napětí tak bylo cca 600-800 V. V provozním řádu bylo uvedeno, že napětí může být 900 V. Střídače v sobě mají zabudovanou spoustu ochran, sami měří izolační stavy. Na namontování panelů není třeba být odborník, konstrukce je jednoduchá záležitost. V praxi se to řeší tak, že se udělá revizní zpráva, aby se to připojilo, a poté probíhají veškerá měření. V dalším hlavním líčení nicméně vypověděl, že údaje o instalovaných panelech do revizní zprávy napsal proto, po jejich skutečné instalaci již nemusel vypracovávat další revizní zprávu.
28. Svědek **M.Š.** v hlavním líčení uvedl, že stavbu projednával s obžalovaným P. asi v roce 2009. Řešili, jaká jsou tam úskalí, podloží, betonové panely, možnosti stavby. Rozhodli se, že do toho půjdou, podepsala se smlouva a začali montovat konstrukce. Stavba probíhala rychle. Stavbu přebíral P. z Ratiškovic, který byl svědkovým podřízeným. Svědek se věnoval dalším stavbám na Slovensku. V té době stavěl 8-12 elektráren, takže na FVE Oblekovice nebyl neustále. Chodil pouze na kontrolní dny. Svědek vystupoval jakožto jednatel a majitel společnosti Švela s.r.o. Předmětem činnosti této společnosti je výstavba solárních panelů, FVE na střechách, solární ohřev vody, kotle na peletky, zelená úsporám apod. Na FVE Oblekovice zajišťovali části technologie, vruty, panely, hliníky, nosné konstrukce a montáž panelové konstrukce. Dostali výkresy, kde bylo uvedeno, kde je kolik panelů, jak je dlouhé pole. Na stavbě vedli stavební deník, na starosti ho měl pan P.. Probíhaly kontrolní dny, účastnil se jich pan P.. Když byl technický problém, volal svědkovi obžalovaný P., aby se dostavil také a věci projednal. Svědek vždy jednal s některým z obžalovaných P., nikdo jiný

tam nebyl. Smlouvu o dílo podepisovali také jen oni dva. Ohledně technických záležitostí většinou jezdil obžalovaný P. ml., sem tam i obžalovaný P. st. Fakturace probíhala dle smlouvy, postupně. Z hlediska časového svědek ví, že bylo chladno, ale přesněji si nevzpomíná. Je možné, že stavba probíhala od 3. do 10.12. Tisíc panelů se dá položit během dvou dnů, jde to rychle, když je parta sehraná. Při předání stavby byli přítomní oba obžalovaní P., pan P., pan H. a montážníci. Při předání byly na FVE namontovány panely, konstrukce a zapravený povrch.

29. Svědek **Š. M.** v hlavním líčení uvedl, že před 10 lety vedl jako referent stavebního úřadu ve Znojmě řízení o dodatečném povolení stavby FVE Oblekovice. Stavba byla zahájena už při územním řízení, které vedla svědkova kolegyně. Svědek dodatečné povolení vydal. Byl na místě, stavba byla zahájena. Byly tam prováděny zemní práce, položení kabelů, konstrukce, něco na trafostanici, oplocení. Byl vydán zkušební provoz a následně kolaudační souhlas. Jak to bylo časově, svědek neví. Zkušební provoz předcházel kolaudačnímu souhlasu, byl vydán od stolu. Svědek byl na místě pouze při vydávání kolaudačního souhlasu. Stavbou byla samostatná FV, stavba, oplocení a trafostanice. Před FVE Oblekovice povoloval ještě dvě FVE, které se nacházejí ve stejném bývalém družstvu. Proces povolování probíhal ve stejné době. Bylo běžnou praxí, že se povolování provádělo od stolu.
30. K rozhodnutí z Přílohy č. 3, č. l. 248 svědek vypověděl, že jako celek se jednalo o jednu stavbu. Hlavní část byla označena jako S01, což svědek asi přepsal z nějaké technické zprávy projektu. V té době to bylo něco nového, nevěděli co to je, dělali to na základě revizní zprávy, kde byl napsaný obsah. Zkušební provoz je zkouškou před provedením kolaudace, zda je vše v pořádku. V žádosti FVE Oblekovice nebyly specifikované žádné odchylky proti stavebnímu povolení. Pro povolení a souhlas se zkušebním provozem byla hlavním dokladem revizní zpráva, kde byl popsán rozsah, podle kterého se povolil zkušební provoz na tři měsíce. Žádné další dokumenty kromě žádosti a revizní zprávy dokládány nebyly.
31. K žádosti o souhlas se zkušebním provozem na č. l. 22 svědek sdělil, že tato byla podána na podatelnu. Revizní zpráva byla donesena do kanceláře nebo na sekretariát odboru anebo zase na podatelnu jako doplnění žádosti. Jak to bylo konkrétně v tomto případě, svědek neví. Svědek se domnívá, že k výzvě k doplnění žádosti nedošlo. Zkušební provoz měl probíhat na celém zařízení FVE, které mělo fungovat. Stavba měla být provedena celá. K revizní zprávě na č. l. 24-30 svědek uvedl, že z ní studoval stanovený výkon. Bylo pro něj důležité, že FVE je schopna provozu a razítka technika. Část 4, bod 1 revizní zprávy si vysvětluje tak, že je tam instalováno skoro 3 000 panelů o uvedených výkonech a rozměrech. Chápe to jako stavbu FVE. Pokud by měli informaci o tom, že stavba neobsahuje FV panely, nebylo by možné zkušební provoz zahájit. Svědek vycházel z revizní zprávy, na místě nebyl.
32. Svědek **M.S.** v hlavním líčení vypověděl, že přímo FVE Oblekovice si nepamatuje, ale ví, že žádost o licenci byla podána v listopadu, licence nabyla právní moci 7. 12. 2010. Žadatel musel doložit zákonem stanovené požadavky, které plynuly z energetického zákona a prováděcích předpisů – vyhlášky o podrobnostech udělování licencí. Pokud žadatel tyto náležitosti splnil, byla udělena licence. Svědek byl na ERÚ oprávněnou úřední osobou ke sběru podkladů a přípravě pro vydání rozhodnutí, které podepisoval ředitel odboru licencí nebo jeho

zástupkyně. V případě FVE Oblekovice proběhl tisk licence, která se dala řediteli k podpisu. Ten požadoval doplnění, chtěl doložit uživatelský vztah a ověřit existenci FVE. Proto došlo k přerušení řízení a vyzvání žadatele k doplnění. K tomu došlo buďto e-mailem nebo telefonicky. Pokud žadatel nekomunikoval, došlo k přerušení řízení a byla zaslána výzva k doplnění podkladů žádosti. Kromě uživatelského práva, finančních předpokladů aj. bylo nutno pro udělení licence doložit kolaudační rozhodnutí, kolaudační souhlas, souhlas se zkušebními provozem od stavebního úřadu a revizní zprávu. FVE měla být v provozuschopném stavu v té části, v níž bylo žádáno o udělení licence. Všechny kW měly být nainstalované a funkční. Představovány jsou kW panely, kabeláží, střídači, trafem a vedením do distribuční sítě. Svědek si není jistý, ale domnívá se, že pokud by něco z toho chybělo, nebylo by možné licenci vydat. Pokud by zjistili, že FVE nemá nainstalovaný žádný FV panel, licenci by neudělili. Pokud jde o revizní zprávu, nebylo vyhláškou stanoveno, čeho přesně se má týkat. Požadovali počet panelů, aby se dal porovnat s kupní smlouvou. Stačila tam stejnosměrná část. Další podklady nutné pro vydání licence byly stanoveny vyhláškou. Svědek je inženýrem VUT, strojní fakulty, obor tepelné jaderné stroje a zařízení. Není specialistou na elektrotechniku, specializuje se na teplotnictví. Na ERÚ měli stovky žádostí o licenci, v roce 2009 a 2010 šlo o 700-800, kumulovaly se většinou ke konci roku. Žádosti vyřizovalo cca deset pracovníků, na menší FVE do 5 kW byli přiděleni další. Bylo interně doporučeno ke konci roku 2010 dohlédnout na FVE nad 1MW instalovaného výkonu, pokud na to byl čas.

33. K revizní zprávě na č. l. 26-32 licenčního spisu svědek uvedl, že zkoumal instalovaný výkon FVE a zda je schopna bezpečného provozu. Do dalších detailů nezacházeli. Dívali se na počet panelů. Zjistili, že se na FVE nacházejí stringy po 20 panelech s daným výkonem a počtem panelů. S informací, že předmětem revize nejsou měnice AC, DC nijak nenakládal.
34. Svědek **F.B.** v přípravném řízení uvedl, že v prosinci roku 2010 byl poslán společností VHS plus s.r.o. do Oblekovic. Spolu s P. K. je tam poslal již zesnulý pan Ř.. Zda jim práci zadal obžalovaný P. st. nebo ml., svědek neví. Prohlédli si, co mají na stavbě dělat. Řezali tam betonové plochy. Společnost XXXXX s.r.o. svědkovi nic neříká. K výkazu práce pojízdné dílny č. 024850 svědek uvedl, že šlo o asfaltovou plochu, jde o pracovní výkaz k provedené práci. Kdo jej podepsal, neví. Vyplnil jej svědek. Na místě byli 8. 12. 2010 zhruba od 10 do 14 hodin. Práci prováděl svědek spolu s K.. Byli tam elektrikáři – více jak 10 - kteří montovali panely, natahovali kabely a dávali je na držáky. Svědek s nimi nemluvil, neznal je. Nedokáže posoudit, zda byly namontovány všechny panely nebo ne. Na místě byli i oba obžalovaní P.. Chodili tam a zadávali práci.
35. Svědek **R.B.** v přípravném řízení vypověděl, že pracuje v E.ON Distribuce a.s. jako manažer koncepčního rozvoje a řeší připojování zdrojů do distribuční sítě. Neví, kdy a kým byla podána žádost o první paralelní připojení u distributora elektrické energie pro FVE Oblekovice. Distributor při této žádosti požadoval dokumenty vyžadované přílohou č. 4 Pravidel provozování distribučních soustav – revizní zprávu, revizní protokol ochrany, prohlášení zhotovitele, místní provozní předpis a kladné prohlášení k projektové dokumentaci. Prohlášení zhotovitele bylo prohlášení o tom, že výrobná splňuje podmínky stanovené v uzavřené smlouvě o připojení a odpovídá všem předpisům a normám. Ke schválení výrobní FVE Oblekovice došlo 21. 12. 2010. Podepsal jej pan H.. K uvedenému datu měla být FVE

zrealizována v rozsahu, v němž žádala o první paralelní připojení. K žádosti o první paralelní připojení ze dne 29. 11. 2010 svědek uvedl, že byla podána na recepci společnosti E.ON v Brně na ulici Lidické. Podle žádosti je její součástí i zpráva o výchozí revizi zařízení, na tu si svědek nevzpomíná. Neví ani, v jakém stavu FVE v době zpracování zprávy byla. Při schvalování žádosti neměli pracovníci společnosti E.ON povinnost fotit, byli instruováni, aby se snažili zdokumentovat v maximální možné míře důvody jejího neschválení. Prohlídka FVE Oblekovice neproběhla, nebyl k ní důvod. Je možné, že v rámci řešení žádosti byl někdo na místě. K prohlídce prvního paralelního připojení dne 21. 12. 2010 svědek uvedl, že technik provedl prohlídku, zda je výroba zrealizována v rozsahu, na které bylo žádáno první paralelní připojení a jestli je schopna vyrábět elektřinu – např. zda nejsou viditelné neosazené konstrukce, zda nainstalované panely jsou zapojeny, zda jejich počet odpovídá instalovanému výkonu v žádosti. Prohlídka by nebyla úspěšná, pokud by tam nebyl stanovený počet panelů, chyběly by střídače, chyběla by požadovaná příprava na zařízení pro přenos informací na dispečink apod. Z protokolu vyplývá, že dne 21. 12. 2010 první paralelní připojení proběhlo.

36. Svědek **J.B.** v přípravném řízení uvedl, že k FVE Oblekovice se dostal z pracovní známosti obžalovaných P.. Obžalovaný H. byl jeho předchozí zaměstnavatel. Na FVE svědek začal přípravou trafostanice. Domnívá se, že tuto práci mu zadal obžalovaný H.. Trafostanici dodávala úplně jiná společnost. Organizačně se na tom svědek nijak nepodílel, v dílně obžalovaného H. probíhala příprava jako výroba rozvaděčů a jejich částečná montáž. Na FVE se pohybovalo více lidí od obžalovaného H. i od obžalovaného P.. Byla tam spřátelená společnost obžalovaného H., na jejíž jméno si svědek nepamatuje. Výstavba trafostanice podle svědka začala na konci léta. Kdy skončila, svědek neví, ale bylo to v době, když již zasněžilo. Na navážení fotovoltaických panelů se svědek nepodílel. Montovali je lidé obžalovaného P., asi nebyli všichni elektrikáři. Šlo o pokládku na konstrukci. Zapojovali se elektrikáři ze spřátelené společnosti obžalovaného H.. Bylo jich přes deset. Svědek zapojoval některé rozvaděče a střídače, které jsou z nich napojeny. Pracoval zde na dohodu. Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení k FVE Oblekovice zpracovával obžalovaný H. – byl revizní technik. Svědek předmětnou zprávu neviděl a nestaral se o ni. K osobě T.H. svědek uvedl, že jde o spolupracovníka ve společnosti H.. Podílel se na výrobě rozvaděčů. Zda byl přímo na stavbě FVE, si svědek nevzpomíná. Ke společnostem XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. svědek uvedl, že společnost XXXXX je některého z obžalovaných P., XXXXX zastupuje obžalovaný P. ml..
37. Svědek **T.H.** v přípravném řízení uvedl, že obžalovaný P. st. jej učil na škole. Obžalovaného P. ml. poznal v souvislosti se stavbou FVE. Pro obžalovaného H. pracoval již dva roky před ní. Svědek s ním spolupracoval na výstavbě FVE, jeho práce spočívala ve výrobě rozvodných skříní, pokládce kabelových koryt, pokládce kabelů montáže FVE. Navážel materiál z velkoobchodů – kabely a hromosvody. Papírové věci šly mimo svědka. Pracovat se na FVE začalo na podzim, strašně se spěchalo, aby se to stihlo do konce roku. Termín byl do 21.12, podle svědka se zvládl dodržet. Svědek se domnívá, že k tomuto datu došlo ke spuštění FVE a že ten den přijeli od E.ON. Bylo to asi hotové, panely namontované. Jestli chyběla nějaká dodávka, svědek netuší. Kdy se na FVE dostaly panely, svědek netuší. Revizní zprávu zpracovával obžalovaný H.. Kdy to bylo, svědek netuší. Řídil se pokyny obžalovaného H., na místě byl určitě obžalovaný P. st. a asi i ml. Společnosti XXXXX s.r.o. ani XXXXX svědek

nezná. Z dalších pracovníků na FVE svědek zná pana S., který tam měl svou partu, kterou si řídil. Výrobna elektřiny se dle svědka skládá z kioskové trafostanice, z níž vedou silové kabely, které jsou uloženy v betonových korytech. Vedou do rozvodných skříní, do kterých jsou zapojeny střídače a do nich menší rozvodné skřínky, do nichž jsou zapojeny panely. FV panel pak vyrábí elektřinu ihned po osvětlení sluncem, proto byly panely do poslední chvíle rozpojeny. Kabely je schopen propojit i laik, není to nic složitého.

38. Svědkyně **Z.H.** v přípravném řízení uvedla, že od obžalovaného P. st. dostali souhrnnou technickou dokumentaci. Kdy jim ji předložil, neví, ale hodně na to spěchal. Chtěl to okamžitě podepsat. Dokumentaci si pečlivě prostudovali, zavolali na stavební úřad, aby zjistili, co pro ně jako pro sousední společnost znamená výstavba FVE. Pan M. jim sdělil, že je to stavba jako každá jiná, dva metry od plotu, jinak pro ně nemá žádný dopad. Proto se o stavbu dále nezajímali až do doby, než koncem ledna 2011 zjistili, že na pozemek jejich společnosti spadá dvacetimetrové ochranné pásmo. Poté se obrátili na stavební úřad ve Znojme s žádostí o pozastavení kolaudačního řízení, nicméně nebylo jim vyhověno. Žádost o pozastavení podávali 7. 2. 2011, přičemž ve svých poznámkách má svědkyně uvedeno, že dne 6. 10. 2010 výstavba FVE ještě nebyla zahájena. Stavbu měli přímo pod okny, neboť nad FVE mají svou výrobu. Svědkyně výstavbu pozorovala a má k ní poznamenané stěžejní body. Z nich plyne, že dne 6. 10. 2010 byly prováděny bourací práce vepřína. Před koncem roku 2010 začala výstavba FVE. Svědkyně ví bezpečně, že v době kolaudačního souhlasu (23. 2. 2011) nebyla FVE oplocena. Po tomto datu se pracovalo na fotovoltaických panelech, přidávaly se konstrukce, šouvalo se s panely. Dne 27. 2. 2012 dávali podnět na stavební úřad ohledně provedení stavebního dozoru, neboť se prováděla přestavba FVE, přístavování a prodlužování stávajících panelů. Dne 11. 4. 2012 jim stavební úřad napsal, že na základě jejich podnětu provedl s vlastníkem prohlídku objektu a na jejím základě byla přístavba FVE odstraněna na dvou místech a panely byly vráceny do vnitřní části. Dále stavební úřad napsal, že nedošlo k rozšíření počtu panelů a po odstranění přístaveb se nezměnil odstup stavby k sousednímu pozemku. Kdy byly práce na FVE dokončeny ani kdy začaly dodávky elektrické energie, svědkyně neví stejně, jako kdy došlo k navázení panelů a kdo vypracoval revizní zprávu. Stavební úřad řešil jejich námitky proti stavbě, které skončily až v roce 2016, kdy Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost.
39. Svědek **T. H.** v přípravném řízení uvedl, že pracoval jako elektromontér u společnosti E.ON. Koncem roku 2010 dostal nařízeno provést kontrolu technické části několika FVE. Místo, čas a datum mu určil technik nebo nadřízený z regionální správy Znojmo. Přijel na místo, kde na něj zpravidla čekal majitel výroby a zhotovitel nebo jeho zástupce. Svědek na místě provedl vizuální prohlídku výroby – kontroloval, zda je FVE dostavěna, přístupnost spínacích prvků, rozvaděče, počet solárních panelů, uzamčení vypnutých stavů. Pokud bylo vše bez závad, podepsal protokol o schválení či kontrole. Žádné manipulace ani práce neprováděl. K FVE Oblekovice svědek uvedl, že na ní byl jednou – při kontrole. Bylo to někdy před Vánocemi 2010. Na kontrolu jej určil některý z techniků E.ON. Postupoval dle protokolu, který podepsal. Byli tam s ním dva pracovníci za E.ON. Druhý pracovník byl ze Sokolnic, jméno si nevzpomíná. Ani jednoho z obžalovaných svědek nezná, v životě je neviděl. K Protokolu o schválení výroby a Smlouvě o připojení zařízení Výrobce k distribuční soustavě č. 700118641000010 ze dne 21. 12. 2010 svědek uvedl, že se na něm nachází jeho podpis. Podle

protokolu nenašel na technickém provedení žádné závady. Kdy bylo rozhodnuto ze strany ERÚ o udělení licence, svědek neví. Z hlediska listin byla svědkova předložena technická dokumentace FVE. Jaké listiny obsahovala, si nevzpomíná. Myslí si, že součástí byla zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, příslušného revizního technika svědek nezná. Vzhledem k tomu, že svědek podepsal, že FVE Oblekovice je bez závad, tak byla schopna provozu. Všechny přimontované konstrukce byly osázeny solárními panely. Z pohledu elektromontéra byla elektrárna v pořádku a kompletní. Pokud by cokoliv bylo v rozporu s protokolem nebo technickým provedením (rozpracovanost, dostavěno), měli příkaz nepodepsaný protokol vrátit na E.ON.

40. Svědek **Z.S.** v přípravném řízení uvedl, že z obžalovaných zná jen pana H.. Znájí se pracovně, když bylo potřeba, tak mu obžalovaný H. vypomáhal na stavbách a svědek mu na oplátku také vypomáhal. Tak se svědek dostal i na FVE Oblekovice. Obžalovaný H. potřeboval dokončovací práce na elektrárně – dotahovat, dokončovat a zapojovat konečnou kabeláž k panelům. Svědek byl na FVE začátkem října a první týden v listopadu 2010, poté již nikoliv. V době, kdy tam svědek byl, byla již velká část zakázky hotová. Zapojoval konektory na kabelech a fotovoltaické kabely do skupin. Když svědek odcházel, chyběly ještě nějaké panely. Svědek předpokládá, že revizní zprávu FVE zpracovával obžalovaný H., je to revizák. Kdy ji vypracoval, neví. Ví, že na FVE Oblekovice dále pracovali pan H. a další osoby, které nezná.
41. Svědek **R.R.** v přípravném řízení uvedl, že jej kontaktoval obžalovaný P. ml. s tím, že má zájem o koupi FV panelů. Ty požadoval od společnosti Kyocera. Společnost, v níž působil svědek – M-TECH SOLAR – v té době zastupovala Českou republiku. S obžalovaným P. ml. měli jednání v Pardubicích, dohodli se zde na podmínkách a následně podepsali kupní smlouvu, kde si definovali termíny a cenu. Po podpisu smlouvy zřejmě došlo k upřesnění termínu asi o dva dny. Původní smlouvu z toho důvodu skartovali a podepsali dne 29. 11. 2010 novou, téměř identickou smlouvu. Změněno bylo pouze datum dodání poslední části FV panelů z 6. 12. na 8. 12. 2010. Dále se drželi plánu smlouvy, postupně se dodávaly FV panely na místo určené s tím, že dopravu si zajišťoval obžalovaný P. ml. sám. Platby probíhaly podle smlouvy. Na FVE Oblekovice byl svědek jednou, možná dvakrát. Neví, kdy to bylo, asi někdy ke konci roku 2010. FVE byla rozestavěná, zda to bylo před dodávkou panelů nebo až po ní, svědek neví. Není možné, aby FV panely byly na FVE Oblekovice dodány před 1. 12. 2010. Svědek jednal vždy s obžalovaným P. ml., není si vědom, že by někdy jednal v této věci se starším člověkem. Obžalovaného H. nezná.
42. Ke kupní smlouvě č. 2010-035-FV uzavřené mezi společnostmi M-TECH SOLAR a XXXXX dne 16. 11. 2010 svědek sdělil, že ji podepsal obžalovaný P. ml. a on. Tuší, že k podpisu došlo v Pardubicích. Celkem mělo být dle této smlouvy dodáno 2 792 ks FV panelů. Původní termíny byly od 18. 11. do 6. 12. 2010, posléze došlo k dopřesnění ze strany výrobce (KYOCERA) a termín dodání se o dva dny posunul. Dále byly upřesněny počty dodávek. Proto byla dne 29. 11. 2010 podepsána další kupní smlouva mezi stejnými společnostmi. I tuto asi podepsal svědek s obžalovaným P. ml. v Pardubicích. Platná je kupní smlouva z 29. 11. 2010, dle které měly být FV panely dodány mezi 1. a 8. 12. 2010. Podle dodacích listů od společnosti KYOCERA byly dodávky realizovány od 30. 11. do 7. 12. 2010. Může tam být plus mínus jeden den, kdy je zboží připraveno k odběru a dopravce jej odveze až den

následující. FV panely byly nakládány v Německu, kde je hlavní sklad. Svědek tam musel dát vždy informaci, kdo si pro panely přijede. K SMS zprávám ze dne 7., 8. a 9. 12. 2010 svědek uvedl, že jsou to jeho zprávy L.K.. Posílal mu čísla zakázek. K dodacímu listu od společnosti M-TECH SOLAR odběrateli p. P. č. MH 8/14 ze dne 13. 12. 2010 svědek uvedl, že jde o jiný typ FV panelů, které nebyly součástí uzavřené kupní smlouvy. Svědek se domnívá, že obžalovaný P. ml. si je objednal dodatečně, přesně si nevzpomíná. Myslí si, že tyto FV panely byly naloženy v jejich skladu v Pardubicích. Je k tomu i faktura.

43. Byť žádný z obžalovaných nijak nepopírá, že solární panely byly na elektrárně instalovány až v průběhu doby od 3.12. do 15.12.2010, tato skutečnost je zřejmá i z listinných důkazů. Z kupní smlouvy číslo ze dne 29.11.2010 je zřejmé, že upravuje koupi FV panelů značky KYOCERA, typ KD215GH-2PU v počtu 2792 ks s termínem dodání: 1035 ks do 1.-3.12.2010, dalších 900 ks do 3.-5.12.2010 a zbylých 857 ks do 6.-8.12.2010 (čl.416 – 418). Z faktur vystavených společností Kyocera společnosti M-TECH SOLAR na dodávku 2792 ks solárních panelů KD 215 vyplývá, že tyto byly vystaveny ve dnech 30.11., 6.12., 9.12.2010 (čl. 423 – 430). Společnost M-TECH SOLAR vystavila odběrateli – společnosti EUROPEAN LARGE INSTITUTE dne 29. a 30.11.2010 zálohové faktury na dodání panelů značky KYOCERA–KD215, a k nim FA č. FV-402/2010 vydanou spol. M-TECH SOLAR dne 15.12.2010 s UZDP dne 11.12.2010 (čl.436-437, 439) a ve stejný den byl také vystaven dodací list č. DLK-281/2010 na dodávku 2792 ks FV panelů (čl. 446). K dodání 100 ks FV panelů KD210GH-2PU byla doložena FA č. FV-403/2010 ze dne 15.12.2010 s DUZP dne 13.12.2010 (čl. 439), a dodací list ze dne 13.12.2010 a doklad o předání nákladu pro P., který převzala osoba označená jako „B.“ dne 13.12.2010 (čl. 440 -441).
44. Dopravu solárních panelů zajišťovaly různé dopravní společnosti. Spol. GEFCO s.r.o., přepravce FV panelů předložila listiny k přepravám dodávek FV panelů dodávaných společností M-TECH SOLAR pro výstavbu FVE P.. Přepravy proběhly ze SRN do ČR v prosinci 2010 s místem ukončení přepravy v místě „Oblekovice p. P.“, Znojmo. Za přepravu bylo fakturováno společnosti spol. M-TECH SOLAR. Ze sdělení zástupce spol. GEFCO vyplývá, že je přepravní společností, která si na přepravy najímá další přepravce. D.K. telefonicky k SMS komunikaci ze 7.–9.12.2010 sdělil, že přeprava nemohla proběhnout před SMS zprávou, ale až v den SMS zprávy. V SMS zprávách, že jsou čísla dodacích listů . Datum vykládky v Oblekovicích byl ve dnech 3.12., 8.12. a 10.12.2010 (čl. 448, 694 - 697).
45. Z listin předložených spol. DHL LOGISTICS GmbH, Spolková republika Německo – prostřednictvím PČR Oddělení zahraničních vztahů Schwandorf vyplývá, že ve skladu v SRN byly FV panely vyskladněny pro spol. M-TECH SOLAR k převozu do ČR ve dnech od 6.-10.12.2010 (čl. 461, 479 - 505). Solární panely byly do ČR přepraveny celkem 6 přepravami v prosinci 2010. Přepravovány byly FV panely typu KD215GH-2PU. Přepravy jsou doloženy: skladištním listem, CMR listem (vyjma přeprav 2x ze dne 6.12.2010 a 1x ze dne 7.12.2010), kopií občanky řidiče přepravce, a dalším listem od DHL k převzetí FV panelů přepravcem. Na jednom z CMR listů je dokonce uveden jako příjemce „P. Znojmo-OBLEKOVICE, CZ“. Přepravu dne 6.12.2010 provedla spol. POLYTRANS, s.r.o., řidič F.B., přičemž převážel 17 ks palet s FV panely KD215GH-2PU, celk. váha cca 6,7 tuny, doložena dokladem LS 469601. Přeprava dne 6.12.2010 provedena spol. MOSS LOGISTICS, řidič R.P., přepravováno 17 ks

- palet, FV panely KD215GH-2PU, celk. váha cca 6,7 tuny, doklad LS 469602. Přeprava dne 7.12.2010, přepravce spol. SPEDQUICK, řidič J.F., 17 ks palet, FV panely KD215GH-2PU, celk. váha cca 6,7 tuny, doklad LS 466991. Přeprava dne 9.12.2010, přepravce OSVČ J.T., řidič K.B., celkem 4 ks palet, FV panely KD215GH-2PU, celk. váha cca 1,4 tuny, doklady LS 470445, LS468365, LS 469603. Přeprava dne 9.12.2010, přepravce spol. T.I.T., spol. s r.o., řidič O.B., 17 ks palet, FV panely KD215GH-2PU, celk. váha cca 6,7 tuny, doklad LS 470444. Přeprava dne 9.12.2010, přepravce spol. POLYTRANS, s.r.o., řidič V.S., 17 ks palet, FV panely KD215GH-2PU, celk. váha cca 6,7 tuny, doklad LS 469604, na mezinárodním nákladním listu je uvedeno místo složení „P., Znojmo-Oblekovice“.
46. Spol. POLYTRANS, přepravce, předložila listiny k přepravám FV panelů v prosinci 2010 pro FVE P., přeprava pro spol. M-TECH SOLAR na základě objednávky od spol. GEFCO, nakládka u DHL v SRN a vykládka „Znojmo, Oblekovice – areál bývalého zemědělského družstva, kontakt p. P., 776 654 490“. Z listin vyplývá, že na CMR listu je k 17 paletám FV panelů podpis „P.“ a datum 3.12.2010, a zřejmě jeho rodné číslo 460607415 s poznámkou: „podepsáno na stavbě bez razítka příjemce“. Obdobně na CMR k 8.12.2010 a na CMR k 10.12.2010, kdy ale přebíral „L.K.“ (čl 712 – 727). Spol. MOSS LOGISTICS, přepravce, doložila dvě přepravy FV panelů ve dnech 1.-3.12.2010 a dále 6.-7.12.2010, vč. CMR listů s podpisy 1x P. a 1x K. (čl.698- 699, 731- 739). Dle dalšího přepravce - spol. SPEDQUICK, byla nakládka FV panelů provedena ve dnech 7. a 8.12.2010 a vykládky 8. a 9.12.2010. Mají jen objednávky od spol. GEFCO, ostatní skartovali. Přepravy pro ně provedly spol. T.I.T., spol. s r.o., a spol. Doprava Josef Kříž, s.r.o. Objednávka přepravy ze 6.12.2010 je k nákladu č. 466991 a ze dne 7.12.2010 k nákladu č. 470444 k „17 pal.“ (čl. 700 – 701, 743- 745).
47. Spol. Doprava Josef Kříž, s.r.o., předložila listiny k přepravě řidiče F. s nakládkou dne 6.12.2010, na CMR za přebírajícího při vykládce dne 9.12.2010 je uveden L.K. (čl.755 – 759). Spol. T.I.T. Třebíč International Transport, spol. s r.o., přepravce, doložila listiny k přepravě dne 7.12.2010, na CMR listu k vykládce 17 palet FV panelů dne 9.12.2010 je uveden a podepsán L.K. (čl.763- 768). Další přepravce - OSVČ J.T., předložila listiny k přepravě dne 9.12.2010 (naložení) prováděné až do 10.12.2010 (vyložení), na CMR listu je k vykládce uveden a podepsán P., vč. uvedení rodného čísla, vyloženo 4 ks palet FV panelů, celkem cca 1,4 tuny (čl. 702, 778- 783).
48. V přípravném řízení byly dále zajištěny družicové snímky místa „FVE Oblekovice“ ze dne 2.12.2010 zajištěné od společnosti DigitalGlobe Inc., (CD se snímky získáno z jiné trestní věci vedené u PČR NCOZ) vyplývá, že na místě předmětné „FVE P.“ nebyly nainstalovány FV panely (čl. 99 – 102).
49. Uvedené důkazy tedy v souhrnu jednoznačně prokazují, že ještě dne 2.12.2010 na FVE nebyla instalovány žádné solární panely, které byly na stavbu postupně dodávány a instalovány až v době od 3.12. do 15.12.2010. Toto zjištění je pak významné pro posouzení pravdivosti obsahu jednotlivých listin vytvořených a následně doložených v rámci licenčního řízení. Nicméně před vlastním rozbořem uvedených listin, je třeba zodpovědět otázku, jak byla obecně fotovoltaická elektrárna charakterizována v zákoně či dalších navazujících

dokumentech, což má pak zásadní význam pro posouzení splnění zákonných podmínek pro uvedení tohoto zařízení do provozu a získání garantované podpory roku 2010.

50. Nejprve je nutno z obecného hlediska připomenout, že se jedná o fotovoltaickou elektrárnu, tzv. zařízení, ve kterém dochází k přeměně sluneční energie na energii elektrickou, přičemž se tato přeměna děje skrze technologii zde nainstalovanou. K tomuto zjištění není potřeba žádných odborných vědomostí, neboť i bez těchto znalostí lze dojít ke zcela jednoznačnému závěru, že pokud má nějaké zařízení vyrobit elektrickou energii ze slunce, musí zahrnovat kromě další technologie, zejména solární panely, bez kterých by další část technologie elektrárny nebyla využitelná. V této souvislosti je možno zmínit i Pravidla provozu FVE Oblekovic, v nichž je jasně uvedeno, že základním prvkem přeměny světelné energie na energii elektrickou je fotovoltaický článek (č.l 1467v).
51. Ačkoli je tedy i z laického pohledu zřejmé, že solární panely jsou nezbytné pro fungování solární elektrárny, již v roce 2010 byla známa i zákonná definice tohoto zařízení, aby současně mohly být stanoveny zákonné podmínky pro uvedení takového zařízení do provozu. V ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) bod 20. energetického zákona (ve znění účinném v rozhodné době), je i fotovoltaická elektrárna charakterizována jako výrobná elektřina, což je energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení. Přitom asi není pochyb o tom, že fotovoltaické panely takovým zařízením nezbytným pro přeměnu sluneční formy energie zcela jistě jsou. Tento výklad výrobní elektřiny je zcela jednoznačný a nepřipouští jinou alternativu.
52. Z této zákonné definice potom vycházeli zaměstnanci distribuční soustavy, o čemž svědčí i Pravidla provozování distribuční soustavy spol. E.ON Distribuce (č.l.1576), kde je pojem výrobní elektřiny ještě upřesněn tak, že se jedná o energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující technologické zařízení pro přeměnu energie, stavební část a všechny nezbytná pomocná zařízení. Takto vymezený pojem výrobní je pak užít např. i ve změně č.2/2010 citovaných pravidel v části týkající se uvedení výrobní do provozu. A pokud jsou dle uvedených pravidel nezbytnou součástí výrobní i pomocná zařízení, tím spíše musí být její součástí i solární panely. Konečně i ve Stanovisku k žádosti P. o připojení fotovoltaického systému spol.E.ON ČR a.s. obžalovanému již dne 6.1.2009 sděluje, že el.zdroj a způsob jeho připojení musí splňovat veškeré podmínky dané Pravidly provozování distribuční soustavy (čl. 270 příl.č.3)- tzn. musí se jednat o výrobní ve smyslu uvedených pravidel upravujících uvedení tohoto energetického zařízení do provozu.
53. Pojem výrobní je pak užít v dalších souvisejících předpisech a zejména smlouvách, které distribuční společnosti uzavíraly s budoucími provozovateli solárních elektráren, a konkrétně i s obžalovaným P. (srov.č.l.14 příl.č.3). Tento pojem je také použit ve všech listinách, které obžalovaný P. předkládal zejména ERÚ (nájemní smlouva, potvrzení odborné firmy, potvrzení dodavatele o vlastnictví výrobní).
54. Těžko tedy oba obžalovaní mohou úspěšně tvrdit, že do takového energetického zařízení nelze zahrnout soustavu solárních panelů napojených na další technologii výrobní. Toto tvrzení, kromě výše uvedeného jednoznačně vyvrací obsah Žádosti o stavební povolení ze dne

20.9.2010, v níž sám obžalovaný P. uvádí, že stavba FVE se skládá z výroby, trafostanice, přípojky VN, oplocení a vjezdu, přičemž výrobna se skládá z fotovoltaických panelů, které jsou rozmístěny na vyznačené ploše a tyto panely jsou připojeny do střídačů umístěných na rozvodných skříních (čl. 291-292 příl.č. 3). Obžalovaný sice v hlavním líčení tvrdil, že uvedenou listinu nevytvořil, nicméně z provedeného dokazování je zřejmé, že nikdo jiný tuto žádost na stavební úřad podat nemohl. Bez této žádosti by pak ani nemohlo být vydáno rozhodnutí o dodatečném povolení stavby (čl. 248 příl.č. 3), přičemž jediným, kdo měl na vydání tohoto rozhodnutí zájem, byl obžalovaný P.. Navíc i v listině označené jako Souhlas spoluvlastníka stavební části výroby, která byla také založena do licenčního spisu, je za výrobu elektřiny považována celá fotovoltaická elektrárna (čl.1.37 příl.č.1). A konečně i v oznámení o výběru formy podpory označuje obžalovaný P. v rámci licenčního řízení jako druh obnovitelného zdroje fotovoltaickou výrobu (čl.38 příl.č.1).

55. Obžalovaní tedy moc dobře věděli, co vše zahrnuje pojem výroby elektřiny, takže těžko mohou tvrdit, že jim pracovníky spol.E.ONu bylo tvrzeno, že je tato část elektrárny nezajímá, protože takovéto tvrzení by bylo nejen v rozporu se zákonem, ale i s Pravidly provozování distribuční soustavy vydanými jejich zaměstnavatelem. Těžko by potom svědek R.B. uváděl, že distributor při žádosti o PPP požadoval dokumenty vyžadované přílohou č. 4 Pravidel provozování distribučních soustav – revizní zprávu, revizní protokol ochrany, místní provozní předpis a kladné prohlášení k projektové dokumentaci a prohlášení zhotovitele o tom, že výrobna splňuje podmínky stanovené v uzavřené smlouvě o připojení a odpovídá všem předpisům a normám. K prohlídce prvního paralelního připojení dne 21. 12. 2010 pak svědek dále sdělil, že technik provedl prohlídku, zda je výrobna zrealizována v rozsahu, na které bylo žádáno první paralelní připojení a jestli je schopna vyrábět elektřinu – např. zda nejsou viditelné neosazené konstrukce, zda nainstalované panely jsou zapojeny, zda jejich počet odpovídá instalovanému výkonu v žádosti. Prohlídka by nebyla úspěšná, pokud by tam nebyl stanovený počet panelů. Stejně tak i svědek T. H. dle své výpovědi na místě provedl vizuální prohlídku výroby – kontroloval, zda je FVE dostavěna, přístupnost spínacích prvků, rozvaděče, počet solárních panelů. Pokud by cokoliv bylo v rozporu s protokolem nebo technickým provedením (rozpracovanost, dostavěno), měli příkaz nepodepsaný protokol vrátit na E.ON.
56. Stejnou praxi, tzn. zejména kontrolu počtu nainstalovaných panelů a jejich napojení na další technologii NN části elektrárny v návaznosti na licencovaný výkon, měl i ERÚ, což potvrdil i svědek S.. Tato praxe také logicky vycházela z dikce ustanovení § 5 energetického zákona označeného jako Podmínky udělení licence, kde je v odst. 3 uvedeno, že energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám, přičemž toto zařízení bylo definováno v již zmíněném bodu 20 § 2 odst.2 písm.a) téhož zákona. I zde je hovořeno o energetickém zařízení jako celkem, nikoliv pouze o nějaké jeho části. Stejně tak musela fyzická či právnická osoba podle § 5 odst. 3 stejného zákona prokázat i uživatelské právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Uživatelské právo se tedy opět mělo vztahovat k celému energetickému zařízení nikoliv pouze k jeho části, která bez instalovaných panelů těžko mohla sloužit k výkonu licencované činnosti. V této

souvislosti je možno zmínit např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 3 Tdo 1340/2019, z něhož je zřejmé, že „...*pro objektivní posouzení trestní odpovědnosti z hlediska řízení o udělení licence bylo zásadní zjištění, zda výrobní elektrárny ve smyslu energetického zákona byla natolik dokončená, že byla způsobilá k uvedení do provozu a výrobě elektrické energie...*“. Takovou způsobilost k výrobě elektriny by však bylo možno těžko konstatovat bez instalovaných solárních panelů.

57. Optikou zákonných požadavků na stav solární elektrárny v době rozhodování o udělení licence je pak nutno pohlížet i na obsah listin, které byly předkládány zaměstnancům správních orgánů, kteří v souladu se zákonem a navazujícími listinami (viz. Pravidla provozování distribuční soustavy) logicky předpokládali, že pokud je v předkládaných listinách deklarováno dokončení výroby, nájemní smlouva k výrobě, jedná se o doklady vztahující se k celému fotovoltaickému systému, nikoliv k části bez panelů. Z těchto důvodů při vědomí počtu podaných žádostí pak již evidentně podrobně nezkoumali každou z předložených listin odkazujících např. na přílohy s předpokladem, že tyto přílohy pouze podrobněji výrobu – tedy kompletní elektrárnu, specifikují. Ze stejných důvodů pak podrobněji nezkoumali jednotlivé úkony a výsledky měření revizního technika, ale spokojili se s označením výroby, s částí popisující instalované panely dle licencovaného výkonu, s prohlášením, že je toto zařízení bezpečného provozu schopné, s podpisem a razítkem revizního technika, kdy spoléhali na erudici a odpovědnost revizních techniků při vypracování revizních zpráv. Konečně doložení existence instalovaných panelů i logicky předurčovalo závěr o kompletnosti celé NN části elektrárny, neboť panely se z důvodu obav o jejich poškození instalovaly z celé této technologie jako poslední.
58. Jako první listinu předloženou v rámci licenčního řízení ERÚ lze zmínit předávací protokol ze dne 29.11.2010 mezi společnostmi XXXXX s.r.o. (jako předávajícím), XXXXX s.r.o. (jako přebírajícím) a M. P. (jako vedlejším účastníkem a držitelem licence), dle které byl předán předmět předání dle smlouvy o dílo ze dne 1.9.2010 fotovoltaická elektrárna „ FVE Znojmo Oblekovice 600 kW P., čímž přešlo na přebírajícího vlastnictví veškerého zařízení a vybavení FVE. FVE byla předána dle schválené projektové dokumentace a podle pravidel a zásad uvedených v Pravidlech provozování distribuční soustavy E.ON Distribuce (čl. 57). Z obsahu tohoto dokumentu je nutno zdůraznit jeho předmět, kterým je **fotovoltaická elektrárna**, tzn.energetické zařízení včetně instalovaných panelů. Tento závěr podporuje i další ujednání protokolu, uvádějící, že FVE je v souladu se Stanoviskem provozovatele distribuční soustavy a dále podle předpisů, norem a zásad uvedených v Pravidlech provozování distribuční soustavy, přičemž obsah uvedených dokumentů z hlediska požadavků na stav výroby elektriny byl zmíněn výše.
59. I z obsahu další předložené listiny označené jako Potvrzení odborné firmy realizující výstavbu výroby FVE P. Oblekovice ze dne 29.11.2010 je zřejmé, že výroba je provedena v souladu s podmínkami stanovenými Smlouvou o připojení výrobce k distribuční soustavě a se Stanoviskem provozovatele distribuční soustavy, přičemž ani z toho dokumentu, který opět používá pojem výroby, nevyplývá, že se netýká solárních panelů (čl. 52). Stejně tak i v listině označené jako Potvrzení dodavatele o vlastnictví výroby vystavené stejného dne společností XXXXX s.r.o. je pouze uvedeno, že výroba FVE Oblekovice P. je kompletně ve vlastnictví

spol. XXXXX s.r.o. (čl. 52v). Ani v tomto dokumentu, který opět používá pojem „ výrobná „, není žádná zmínka o tom, že by se toto potvrzení netýkalo i solárních panelů.

60. Z obsahu nájemní smlouvy uzavřené dne 29.11.2010 mezi společnostmi XXXXX s.r.o. zastoupené M. P. (jako pronajímatelem) a M.P. (jako nájemcem) vyplývá, že uvedeného dne pronajímatel přenechal nájemci do nájmu Zařízení výrobný 600 kW FVE Oblekovice-P. dle specifikací a rozsahu uvedeném v příloze č. 1 této smlouvy (čl. 34 příl.č. 1). Tato příloha byla obžalovaným doložena až v rámci řízení před soudem (čl. 2464) a z jejího obsahu se podává, že nájemní smlouva se neměla vztahovat na solární panely. Uvedená příloha však jednak není nijak datována, takže nelze zjistit datum jejího vytvoření, zejména však není součástí licenčního spisu a vzhledem k tomu, že nebyla doložena obžalovanými ani v rámci probíhajícího přípravného řízení, lze vyslovit určité pochybnosti o relevantnosti jejího obsahu. Nadto není žádného rozumného vysvětlení, proč je do nájmu údajně předávána pouze část solární elektrárny bez solárních panelů, ač je v bodě 5. smlouvy uvedeno, že předmět nájmu má sloužit k výrobě elektrické energie (což je z povahy věci vyloučeno bez instalování solárních panelů). To celé za situace, kdy ke zvláštnímu nájmu solárních panelů žádná další nájemní smlouva neexistuje. Navíc existence takové speciální smlouvy by s ohledem na funkčnost pouze kompletní technologie byla zcela absurdní. O tom, že se uvedená nájemní smlouva ve skutečnosti vztahovala ke kompletní elektrárně. tzn. i se solárními panely, svědčí i ve smlouvě sjednané nájemné ve výši 300.000 Kč měsíčně, neboť další nájemné za užívání solárních panelů již sjednáno nebylo. Obsah této smlouvy tak jednoznačně vyvolává dojem, že se jedná o kompletní elektrárnu, neboť každá normálně uvažující osoba by si těžko dokázala představit existenci zvláštní nájemní smlouvy na solární panely.
61. Pro úplnost je třeba ještě zmínit Smlouvu o dílo uzavřenou dne 1.9.2010 mezi společnostmi XXXXX s.r.o. (jako předávajícím), XXXXX s.r.o. (jako přebírajícím) a M.P. (jako vedlejším účastníkem a držitelem licence). Předmětem smlouvy je dodávka zařízení a technologie na výstavbu solární elektrárny „, FVE Znojmo Oblekovice 600 kW P. „, (dále jen výrobná). Zhotovitel se zavázal postavit výrobnu na základě dokumentace, která je uvedena v příloze č. 1 k uvedené smlouvě a v souladu se smlouvami uzavřenými se spol.E.ON Distribuce, s Pravidly provozování distribuční soustavy E.ON Distribuce a dle spol. E.ON. schválené projektové dokumentace. Dílo nesmí mít takové vady, které by bránily účelu užívání. Vlastnictví k zařízení a technologiím výrobný dodaných zhotovitelem objednateli přechází na objednatele dnem jeho převzetí (čl. 56). Z obsahu této listiny tedy obecně vyplývá, že tato smlouva měla zahrnovat výstavbu solární elektrárny, která byla ve smlouvě označena opět jako výrobná. Obžalovaní rovněž až v rámci hlavního líčení doložili přílohu č. 1 k uvedené smlouvě, přičemž se z jejího obsahu podává, že zařízení výrobný neobsahovalo dodávku a instalaci solárních panelů (čl. 2463). Nicméně pochybnosti vyslovené ohledně přílohy k nájemní smlouvě platí i ohledně této listiny. Žádná ze zmíněných listin nebyla předložena v rámci licenčního řízení, přičemž pokud by uvedené přílohy skutečně obsahovaly údaje v nich uvedené, je zřejmý i důvod, proč se tak nestalo. Obžalovaní nepochybně věděli, že předkládané listiny musejí dokladovat kompletnost technologie elektrárny, takže pokud by odpovídající pracovník podrobněji zkoumal i tyto přílohy, mohlo dojít k přerušení řízení z důvodu nesplnění podmínek pro udělení licence. A pokud svědek S. v hlavním líčení po předložení smlouvy o dílo a nájemní smlouvy uváděl, že se licenční spis měl doplnit o zde zmíněné

přílohy, tato výpověď učiněná po velmi dlouhé době rozhodně nijak nesvědčí o tom, že tyto listiny byly v rámci licenčního řízení skutečně doloženy, neboť se v licenčním spise nenachází, stejně jako výzva k jejich doložení a tvrzení obhajoby, že tyto listiny byly kýmisi z licenčního spisu vyjmuty, je nutno označit za čirou, ničím nepodloženou, spekulaci. Na tomto místě lze zopakovat, že pokud z jiných dokladů (předávací protokol, protokol o přechodu vlastnictví či revizní zpráva) vyplývalo, že je výrobní (jak byla definována zákonem a provozovatelem distribuční soustavy) kompletně hotová, včetně nainstalovaných panelů, nebyl žádný důvod vyžadovat přílohy nájemní smlouvy či smlouvy o dílo.

62. Poslední listinou, který byla obžalovaný P. předložena ERÚ, je Zpráva o výchozí revizi ze dne 29.11.2010, která obsahuje sdělení, že revidovaným objektem je FVE Obleskovice – P. s tím, že předmětem revize je elektroinstalace pro FVE, tzn. elektrické zařízení v rozsahu objektu fotovoltaického zdroje. DC rozvody elektrárny, sružovací skříně a odpínací skříně. Předmětem revize nejsou měniče DC/AC a trafostanice NN/VN. V části 4. označené jako Popis elektrického zařízení (která logicky navazuje na část 3. deklarující prohlídku zařízení) je výslovně uvedeno, že v zařízení je instalováno 2880 ks solárních panelů s tím, že stringy jsou tvořené z 20 panelů a jsou po dvou větvích sružovány přímo do skříní přepětových ochran, odtud dále do střídačů. FV panely jsou propojeny do jednotlivých větví po 20 panelech vlastními kabely a jsou navzájem propojeny do série. Krajní panely jednotlivých větví jsou propojeny okonektorovanými solárními kabely přímo do skříně přepětových ochran, popř. jsou napojeny kabelem Radox 6 mm. Solární kabely jsou vedeny a uchyceny na profilech konstrukce FVE. Výsledné zhodnocení provedené revize zní, že elektrické zařízení je v souladu s bezpečnostními požadavky ČSN a je schopné bezpečného provozu.
63. Porovnáním obsahu revizní zprávy a stavu elektrárny v době provádění revize je zřejmé, že v části popisující kompletní instalaci panelů a jejich napojení do střídačů obsahuje zcela nepravdivé údaje.
64. V této souvislosti je možno připomenout, že obecná otázka obsahu zprávy o výchozí revizi fotovoltaické elektrárny zejména z hlediska instalace fotovoltaických panelů v době provádění revize byla předmětem řady soudních rozhodnutí jak v oblasti práva správního, tak i práva trestního., přičemž tato rozhodnutí navazují na výklad pojmu „energetické zařízení“, resp. „výrobní elektrárny“, který byl soudem popsán výše. Nejvyšší správní soud pak v odůvodnění rozsudku sp.zn.7 As 204/2015 konstatuje: „*Stanoví-li tedy energetický zákon, že k udělení licence pro výrobu elektřiny je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost, pak se tím rozumí osvědčení bezpečnosti energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení, a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Přípuštění jiného názoru by mohlo vést k nežádoucímu stavu, kdy by Úřad mohl udělit licenci k provozování zařízení i za situace, kdy by nebylo zcela jisté, zda všechny jeho součásti splňují požadavky pro bezpečný provoz...*“ Podobně Nejvyšší správní soud judikoval ve věci vedené pod sp.zn. 4 As 132/2015 či 9 As 74/2016. Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí sp.zn.3 Tdo 990/2018 týkajícího se uvedené problematiky rovněž uvedl, že „*.....revizní technik měl v rozhodnou dobu postupovat obvyklými metodami pro obor elektrotechniky ve vztahu k fotovoltaickým panelům, tj. podle pravidel řemesla s poznatky v době aktuálními a*

dostupnými. Byť české technické normy nebyly obecně závazné, nic to nemění na tom, že české technické normy jsou považovány za kvalifikovaná doporučení a poskytovaly „pro obecné a opakované používání pravidla, směrnice nebo charakteristiky činností nebo jejich výsledky zaměřené na dosažení optimálního stupně uspořádání ve vymezených souvislostech“ (§ 4 odst. 3 zákona č.22/1997 Sb. v tehdy účinném znění). Jednotlivé požadavky pro prohlídku výchozí revize pak stanovuje norma ČSN 33 2000-6. Minimálně tak revizní technik měl po montáži fotovoltaických panelů zkontrolovat typ panelů, počet, porovnat jej s projektovou dokumentací, zjistit, zda jsou panely opatřeny CE nebo prohlášením o shodě, zda došlo k jejich nainstalování podle návodu (výrobce, projektu) a zda nedošlo k jejich poškození....“. A konečně z odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015 vyplývá, že : „ Zpráva o tzv. výchozí revizi fotovoltaické elektrárny může být způsobilá deklarovat bezpečnost energetického zařízení jako celku pouze v případě, že revize byla provedena až poté, co byly na elektrárně namontovány všechny fotovoltaické panely. Revizní zpráva má v licenčním řízení nezastupitelný význam, neboť slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu věci, a proto je velice podstatné, zda údaje v ní uvedené odpovídají skutečnosti a zda osvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě (srov. rozsudek č. j. 7 As 140/2016 – 99, či rozsudky ze dne 3. 12. 2015, č. j. 9 As 19/2015 - 141, nebo ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 30/2015 - 70). Předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektrárny. Taková revizní zpráva totiž dostatečně neproказuje splnění technických předpokladů, a není způsobilým podkladem pro náležitě zjištění skutkového stavu věci ve správním řízení. V případě, že údaje v revizní zprávě neodpovídají skutečnosti, může to vyvolat její nevěrohodnost, resp. nepoužitelnost v řízení o udělení licence“.

65. Z posledně citovaného rozhodnutí je však pro úplnost nutno zmínit i tu část, dle které bylo pro danou věc podstatné, že nic nenasvědčovalo, že by revizní technik postupoval úmyslně či vědomě chybně, neboť byl přesvědčen, že fotovoltaické panely revizi nepodléhají, a proto je ne učinil předmětem své kontroly. Vyhotovil revizní zprávu, v níž nijak neindikoval, že by po montáži všech fotovoltaických panelů měla následovat revizní zpráva další. Vada revizní zprávy byla v rozhodující míře způsobena nesprávným postupem revizního technika, který nemá původ v nedbalosti či dokonce v úmyslu obejít pravidla, ale v jeho objektivně (z dnešního pohledu viděno) chybném odborném názoru (v téže době rovněž nijak ojedinělém), že fotovoltaických panelů se revize netýká. Nesprávnost této teze vyplynula teprve z obsáhlého dokazování třemi znaleckými posudky, spojeného s množstvím právních úvah o závaznosti a dostupnosti pravidel obsažených v technických normách až několik let poté, co se v hektické atmosféře konce roku 2010 otázka licencí řešila. Na předmětné revizní zprávě jako na podkladu pro rozhodnutí o udělení licence se projevil důsledek nedostatečného a nejednoznačného normativního rámce stanovícího postup pro výkon revizní činnosti. Nelze proto dospět k závěru, že postup revizního technika, který předmětem revize ne učinil fotovoltaické panely.
66. K této argumentaci je však nutno uvést, že skutkový stav projednávaný v řízení před Nejvyšším správním soudem byl odlišný, protože v době jím posuzované revize již část fotovoltaických panelů byla instalována. Současně je však dle přesvědčení krajského soudu závěr správního soudu ohledně obsahu revizní zprávy z hlediska montáže fotovoltaických panelů poněkud zjednodušující. V této souvislosti soud opět připomíná výklad pojmu výrobní resp. energetické zařízení podaný výše. A pokud je ve zprávě o výchozí revizi fotovoltaické

elektrárny uvedeno, že toto elektrické zařízení (v jehož popisu je uvedena instalace příslušného počtu fotovoltaických panelů včetně jejich vzájemného propojení do jednotlivých větví – stringů, vedení, uchycení solárních kabelů a jejich napojení do střídačů) je schopné bezpečného provozu, odpovídá tento popis i obecné definici elektrického zařízení, kterým se rozumí technické zařízení, které ke své činnosti nebo působení využívá účinků elektrických nebo elektromagnetických jevů. Elektrické zařízení nebo jeho části se skládají z elektrických obvodů, elektrické instalace a elektrických předmětů. Elektrická zařízení se dělí podle účelu, podle napětí, podle druhu proudu, podle nebezpečí úrazu elektrickým proudem a podle provozní spolehlivosti (viz. Wikipedie). Elektrická instalace je pak sestava vzájemně spojených elektrických předmětů které mají koordinované charakteristiky, sloužící k plnění jednoho nebo několika určených úkolů (srov. 826-10-01 ČSN IEC 60050-826 – Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 826: Elektrické instalace).

67. Z pohledu uvedených definicí a pojmů je zřejmé, že v případě fotovoltaické elektrárny, jakožto jednoho z druhů elektrického zařízení, jsou oněmi elektrickými předměty na straně nízkého napětí mimo jiných i fotovoltaické panely a střídače (či jinak měniče), přičemž elektrickou instalací je míněno vzájemné spojení těchto elektrických předmětů. K tomuto zjištění lze dospět nejen prostým výkladem výše uvedených pojmů, ale i na základě tzv. zdravého selského rozumu, tzn. i bez opakovaného znaleckého zkoumání, protože má-li být elektrické zařízení v podobě fotovoltaické elektrárny prohlášeno za bezpečného provozu schopné, musí obsahovat základní navzájem propojené komponenty, bez kterých lze těžko hovořit o nějakém fotovoltaickém systému. Tedy, jak již bylo soudem opakovaně konstatováno, bez nainstalovaných fotovoltaických panelů nelze již z logiky věci hovořit o fotovoltaickém zařízení, protože bez těchto panelů elektrárna prostě žádnou elektrickou energii ze slunce nevyrobí (jedená se tedy o nezbytné zařízení výroby elektřiny). A konečně i dle technické normy ČSN 33 1500, dle které obžalovaný H. postupoval, musí být podkladem revize dokumentace elektrického zařízení odpovídající skutečnému provedení.
68. V rámci výchozí revize nízkonapěťové části fotovoltaické elektrárny tak, jak byla obžalovaným H. popsána, bylo tedy nutno zkontrolovat nejen druh instalovaných panelů dle příslušného certifikátu, ale i jejich počet dle projektové dokumentace a způsob jejich zapojení do dalšího navazujícího systému elektroinstalace, což musí být zřejmé každému reviznímu technikovi provádějícímu výchozí revizi takového zařízení. Uvedené závěry pak zcela odpovídají i další části odůvodnění již zmíněného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 3 Tdo 1340/2019, z níž je zřejmé, že „...zprávou o revizi bylo nutné prokázat splnění požadavků na zajištění bezpečnosti práce u dotčeného energetického zařízení, s podmínkou, aby bylo dokončeno v tom rozsahu, který bude odpovídat udělené licenci. Pro objektivní posouzení trestní odpovědnosti z hlediska řízení o udělení licence bylo zásadní zjištění, zda výroba elektřiny ve smyslu energetického zákona byla natolik dokončená, že byla způsobilá k uvedení do provozu a výrobě elektrické energie. Tento stav by zároveň umožňoval ověřit její bezpečnost z hlediska jejího určení, a to v takovém stupni dokončení výroby, v jakém se nakonec stane předmětem udělené licence...“
69. Dle obhajoby se nejednalo o výchozí revizi celé FVE, což ale ani soudem není nijak zpochybňováno, neboť část VN byla revidována odděleně. Nicméně sám obžalovaný v revizní zprávě uvedl, že se jedná o revizi výchozí, přičemž obsah této zprávy navozoval dojem, že se

krom měničů týkala celé NN části elektrárny včetně solárních panelů. Pokud by obžalovaný prováděl pouze dílčí revizi týkající se určité konkrétní části elektrárny, muselo to být z obsahu revizní zprávy seznatelné. Jinými slovy řečeno, pokud by revizní technik revidoval fotovoltaickou elektrárnu bez nainstalovaných solárních panelů, muselo by to být z obsahu revizní zprávy zřejmé. Pak by bylo možno souhlasit s výše citovanou argumentací Nejvyššího správního soudu. Z obsahu inkriminované revizní zprávy je však zjevné, že předmětem revize je elektroinstalace pro FVE, tzn. elektrické zařízení v rozsahu objektu fotovoltaického zdroje, DC rozvody elektrárny, sdružovací skříně a odpínací skříně, přičemž do popisu tohoto elektrického zařízení je zahrnuta i instalace 2880 ks solárních panelů včetně jejich zapojení do stringů a skříní přepět'ových ochran, naopak zde není zahrnuta revize měničů a trafostanice. Vzhledem k tomu, že existence solárních panelů včetně jejich propojení nebyla výslovně vyjmuta z předmětu revize, tak jak tomu bylo u měničů a trafostanice, ale naopak je v přítomném čase konstatována jejich kompletní instalace, nelze dospět k jinému závěru, než že v takto popsané nízkonapět'ové části je elektrárna kompletní a schopná bezpečného provozu. V předmětu revize jsou navíc výslovně uvedeny i rozvody DC, mezi které patří kabeláž vedoucí od solárních panelů do střídačů (v revizní zprávě je uváděno napojení solárním kabelem RADOX 6mm). V tomto směru lze také odkázat na odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 3 Tdo 664/2020, z něhož mimo jiné vyplývá, že „...neobstojí tvrzení obviněného, že údaj o počtu panelů byl pouze přejatou informací, neboť toto žádným způsobem z revizní zprávy nevyplyvá. Naopak revizní zpráva působí dojem, jako by údaj o počtu, druhu a celkovém výkonu panelů byl zjištěním samotného revizního technika. Obviněný tak byl srozuměn s tím, že jeho revizní zpráva obsahuje mj. i informace, které neodpovídají skutečnosti “. Ostatně sám obžalovaný H. v hlavním líčení sdělil, že údaj o kompletně nainstalovaných panelech do revizní zprávy napsal proto, aby nemusel provádět další revizi kompletní elektrárny.

70. Obhajoba v průběhu dokazování před soudem předložila k důkazu dva znalecké posudky. Jeden vypracovaný Ing. Tábořským a druhý vypracovaný znaleckým ústavem VUT v Brně. Ze závěrů těchto znaleckých posudků pak ve stručnosti vyplývá, že předmětem revize nejsou solární panely, přičemž tato revize není výchozí revizní zprávou celé FVE, ale pouze dílčí revizní zprávou, která zahrnuje pouze některé části FVE, neosvědčuje tudíž bezpečnost celé elektrárny. Revize je jednoznačná a popisuje to, co bylo skutečně revizním technikem měřeno. Revize proto nemůže být zavádějící. K evidentnímu pochybení tak došlo na straně pracovníků ERÚ, když nevyžádání dalších revizních zpráv svědčí o jejich nízké erudici. „Znalec Ing. Tábořský dále konstatuje, že FVE Oblekovic P. byla schopna bezpečného provozu, přičemž počet skutečně instalovaných panelů nemá žádný vliv na ověření bezpečnosti. To že revizní technik popsal obecně předmět revize dle projektové dokumentace nijak nezakládá jeho povinnost si tyto skutečnosti fyzicky ověřit.
71. Znalecké závěry tedy dle obhajoby prokazují, že předmětná revizní zpráva nikterak nezastírala reálný stav FVE v době jejího zpracování, je obsahově pravdivá a byla vyhotovena ve standardní kvalitě bez zásadních formálních a obsahových nedostatků, v důsledku čehož pracovníci stavebního úřadu ani pracovníci ERÚ nemohli být uvedeni revizní v omyl, neboť je zřejmé, že se jedná o revizní zprávu vztahující se pouze k části FVE, tedy nikoli výchozí revizní zprávu, která by byla schopna osvědčit bezpečnost FVE jako celku. Uvedené současně znamená, že za předpokladu, že byla do licenčního řízení před ERÚ doložena pouze

předmětná revizní zpráva, která evidentně neosvědčovala bezpečnost zařízení jako celku, neměla být ve prospěch žadatele ze strany ERÚ vydána licence pro podnikání v energetických odvětvích, ale měl být žadatel vyzván k doplnění své žádosti o revizní zprávu, která by byla schopna bezpečnost zařízení jako celku osvědčit.

72. Po zhodnocení obou předložených znaleckých posudků však soud musí konstatovat, že tyto důkazy jsou bez významu pro skutkové a zejména právní závěry soudu v projednávané věci, a to hned z několika důvodů. Předně se znalecké posudky měly výhradně vztahovat ke skutkovým otázkám, nikoliv k otázkám právním. Jinými slovy řečeno, žádný znalec či znalecký ústav se nemůže vyjadřovat k tomu, zda listina, která je předmětem jejich zkoumání je či není způsobila uvést někoho v omyl. Zcela mimo svoji specializaci pak znalec Ing. Táborský polemizuje s tím, zda předložení všech revizních zpráv byl či nebyl naplněn požadavek ERÚ vyžadující dokumenty, které dle znalce byly v rozporu s tehdy platnou legislativou. A úplný vrchol nepochopení předmětu znaleckého zkoumání jsou pak závěry tohoto znalce o hloupějších pracovnících ERÚ, jejich správném postupu apod. V této souvislosti je třeba si položit otázku, z jakého důvodu byly k vypracování uvedených znaleckých posudků zvoleni právě tito zpracovatelé, když v odůvodnění výše zmíněného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 313/2015 jsou právě znalecké posudky vypracované Ing. Táborským a VUT v Brně označeny za nedostatečně erudované. Zcela stranou obou znaleckých posudků pak zůstala ta část revizní zprávy, která popisuje uskutečněnou instalaci fotovoltaických panelů včetně jejich napojení, a to v návaznosti na v revizní zprávě označení revidovaného objektu (FVE Oblekovice P.), předmět revize (elektrické zařízení v rozsahu objektu fotovoltaického zdroje, DC rozvody elektrárny) a na část 3. popisující prohlídku zařízení, jejímž výsledkem je část 4. – Popis el.zařízení. Koneckonců sám obžalovaný H. nakonec připustil, že obsah revizní zprávy neodpovídal skutečnému stavu elektrárny. Tvzení Ing. Táborského, že pokud revizní technik popsal obecně předmět revize i se solárními panely, nijak nezakládá jeho povinnost si tyto skutečnosti fyzicky ověřit, je navíc zcela v rozporu s výpovědí tohoto znalce v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 46T 1/2017, kdy v hlavním líčení uváděl, že fotovoltaická elektrárna se skládá z elektrických předmětů, kterými jsou sestava FV panelů vyrábějící napětí stejnosměrné, pak soustava střídačů provádějící změnu stejnosměrného na střídavé napětí, rozvaděče nízkého a vysokého napětí a transformátory, přičemž tyto předměty musí být vzájemně propojeny, jinak by nemělo smysl FVE stavět. Dle znalce pak výchozí revize představuje ověření vlastností těchto vzájemně propojených elektrických zařízení a elektrické instalace s cílem přezkoušet, zda je zařízení provedeno tak, aby to nemohlo ohrozit bezpečnost. Revizní technik by tedy dle znalce měl ověřit, že instalované výrobky mají certifikát, tzn. osvědčení od výrobce a kusové zkoušky, pak by měl ověřit, zda jsou předměty správně propojeny, zda kabely nejsou porušené. Pokud je v revizní zprávě uveden určitý rozsah revidovaného zařízení, revizní technik tento rozsah musel vidět a zrevidovat (srov. odst.č.28 odůvodnění rozsudku sp.zn.46T 1/2017).
73. K námitce poukazující na nedostatečnou erudice pracovníků stavebního úřadu a ERÚ stačí pro stručnost odkázat na tu část odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn.3 Tdo 1340/2019, v níž se konstatuje, že „...*správní orgán může vydat rozhodnutí i na základě omylu tak, jako se to stalo v nyní posuzované věci, neboť zaměstnanci ERÚ posuzovali zejména to, zda při předložení revizní zprávy má tato všechny obsahové náležitosti (nainstalovaný výkon, počet panelů, rozúčtko a podpis*

revizního technika), a to z toho pohledu, zda je zařízení schopno bezpečného provozu...“; přičemž v další části odůvodnění se uvádí, že „...z hlediska subjektivní stránky trestného činu pak nemůže nic nebo změnit ani možné, jinak nepochybně do určité míry nedbalé, jednání dotčených zaměstnanců, zejména při vědomí toho, že tito zaměstnanci byli na konci roku 2010, při vyšším počtu žádostí o udělení licencí k výrobě elektrické energie, podstatně více vytiženi...“ Závěrem lze k této otázce obecně zmínit i rozhodnutí sp.zn. 3 Tdo 595/2017 z něhož je zřejmé, že „...o podvodné jednání jde i tehdy, pokud podvedený je schopen zjistit nebo ověřit skutečný stav rozhodných okolností, je však ovlivněn působením pachatele ve formě podání nepravdivých informací nebo zamlčení podstatných informací, takže si je v důsledku pachatelova jednání neověří buď vůbec, nebo tak nečiní včas...“. V uvedené souvislosti je třeba připomenout, že např. ani odborní pracovníci spol. E.ON Distribuce, nerozpoznali, že předmětná revizní zpráva má být pouze dílčí revizní zprávu jen na část nízkonapětové technologie elektrárny bez panelů, ačkoliv i za použití revizní zprávy stav panelů kontrolovali.

74. Revizní zpráva pak byla přiložena k žádosti obžalovaného P. o souhlas stavebního úřadu se zahájením zkušebního provozu fotovoltaické elektrárny ze dne 22.11.2010 (čl. 5 příl.č.3) s tím, že zkušební provoz má být zahájen 2.12.2010. V části B. této žádosti přitom obžalovaný uvádí, že skutečné provedení stavby neobsahuje odchylky proti stavebnímu povolení. Na základě žádosti obžalovaného opatřené dalšími přílohami byl dne 30.11.2010 odborem výstavby Městského úřadu Znojmo byl podle § 124 stavebního zákona vydán souhlas se zahájením zkušebního provozu Fotovoltaické elektrárny Oblekovice 619,2 kWp s tím, že stavba obsahuje mimo jiné i fotovolatické zařízení. Stavební úřad tak zjevně vycházel z informací P., že stavba v době podání žádosti neobsahuje odchylky oproti stavebnímu povolení, tzn., že v této době stavba obsahuje SO 01 – fotovoltaické zařízení, které bude dle rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 25.10.2010 sp.zn. SMUZN Výst.11750/2010-Mx mj. tvořeno osazením fotovoltaických panelů (čl. 248 příl.č. 3), přičemž existenci kompletního počtu instalovaných panelů jasně deklarovala právě revizní zpráva. Ostatně obžalovaný v předmětu žádosti jako důvod výslovně uvádí ověření funkčnosti a vlastností el.zdroje – fotovoltaické elektrárny jako celku (nikoliv pouze nějaké její části). Koneckonců i ze znění ust. § 124 zák.č. 183/2006 (stavební zákon) vyplývá, že zkušebním provozem stavby se ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle dokumentace či projektové dokumentace. Z této citace je zjevné, že se musí jednat o provedenou stavbu, přičemž i komentář k tomuto ustanovení uvádí, že, „...za základní a nezbytnou podmínku pro provedení zkušebního provozu lze považovat požadavek, že stavba musí obsahovat „technologické zařízení“ (např. výrobní linku apod.)...“. V podstatě totéž lze pak zjistit např. z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.tzn. 2As 37/2015, dle kterého „...je účelem zkušebního provozu podle § 124 stavebního zákona v zásadě posoudit hlavní vlastnosti a negativní důsledky určitého technologického zařízení, které je součástí stavby...“. Pokud tedy obžalovaný v podané tvrdil, že fotovoltaická elektrárna, jejíž funkčnost a vlastnosti chtěl zkušebním provozem ověřit, neuvedl, že oproti stavebnímu povolení neobsahuje fotovoltaické panely, nepochybně zamlčel podstatnou skutečnost. Koneckonců těžko lze ověřit funkčnost solární elektrárny bez solárních panelů.
75. Všechny uvedené doklady, které byly za účelem získání licence a připojení předmětné výrobní elektrárny do distribuční soustavy předkládány ERÚ, stavebnímu úřadu a provozovateli distribuční soustavy je třeba navíc posuzovat komplexně a to zejména z hlediska důvodů, za kterých byly předkládány. A tímto důvodem byla jednoznačně obava obžalovaných, aby

licence byla vydána a elektrárna připojena k síti do konce roku 2010, jinak hrozil rapidní propad výnosu elektrárny. To vše za situace, kdy ERÚ byl ke konci roku 2010 zahlcen podanými žádostmi o licence, přičemž k vyřízení žádosti měl lhůtu 30-ti dnů.

76. Závěrem lze k této části dokazování konstatovat, že provedenými důkazy bylo prokázáno, že jak v rámci stavebního řízení, tak i v rámci licenčního řízení byly předloženy listiny, které neodpovídaly skutečnosti a to jak samostatně, tak zejména v souhrnu evidentně vyvolávaly dojem, že je v souladu se zákonnými požadavky na vydání licence a následného připojení k síti elektrárna kompletní. Uvedená skutková zjištění pak předurčují posouzení znaků subjektivní stránky a objektivní stránky trestného činu podvodu. Nicméně v návaznosti na jednání obžalovaných je třeba se ještě zabývat otázkou výše případně způsobené škody.
77. Výše státem garantované podpory v podobě výkupních ceny resp. zelených bonusů byla upraveny cenovými rozhodnutími ERÚ, jak bylo již uvedeno výše. Pro účely výpočtu škody, která měla být způsobena tím, že držitel licence nárokoval vyšší podporu v podobě výkupních cen pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, zatímco ve skutečnosti by měl nárokovat tuto podporu pro zařízení uvedené do provozu až v roce 2011 platí poměrně jednoduchá rovnice v podobě rozdílu mezi uvedenými výkupními cenami, přičemž tento způsob výpočtu je již judikatorně ustálen (srov. např. rozhodnutí 3 Tdo 990/2018, 7 Tdo 1462/2019 či 3 Tdo 1340/2019) s tím, že do výše způsobené škody je nutno zahrnout i daně (tzn. DPH a či tzv.solární daň), neboť nelze směšovat pojmy škoda a obohacení, které mohou být právě v případě např. srážkových daní odlišné (srov. rozhodnutí 3 Tdo 664/2020).
78. Při stanovení rozdílu výkupních cen (a tím i způsobené škody) tedy bylo vycházeno z závěrů znaleckého posudku včetně jeho doplňků, kdy znalec dle původního zadání zjišťoval rozdíl výkupních cen za období od 1.1.2011 do dubna 2020 včetně a dále za období od května 2020 do 31.12.2030. Vlastní výpočet byl znalcem proveden z faktur a měsíčních výkazů k množství vyrobené elektrické energie ve zdroji FVE Oblekovice, kdy se jedná o vyplacené částky podpory formou výkupních cen po odečtení tržní ceny elektřiny. Nicméně vzhledem k tomu, že obžalovaným bylo postupně sdělováno obvinění v měsíci červnu 2020, bylo nutno do dokonané části jednání hlavního zahrnout i fakturaci za měsíc květen 2020. Proto byl dle pokynu soudu vypracován doplněk znaleckého posudku (čl. 2321 – 2341), z něhož vyplývá, že za období od 1.1.2011 do konce května 2020 činí rozdíl výkupních cen 46.774.692,09 Kč, přičemž k této částce je ještě nutno přičíst rozdíl výkupních cen za elektrickou energii dodanou v měsíci prosinci ve výši 9.822,06 Kč. Za období od prosince 2010 do konce května 2020 byla tedy způsobena škoda ve výši 46.784.451,15 Kč. Výše škody za období od června 2020 do konce roku 2030 pak představuje částku 52.366.495 Kč.
79. K otázce tzv. budoucí škody se již ve svém rozhodnutí sp. zn. 4 Tdo 968/2016 vyjádřil i Nejvyšší soud ČR s tím, že nepřisvědčil námitce o ryze hypotetickém vyčíslení případné škody. V případě předcházejícího vývojového stadia trestného činu, ať již pokusu či přípravy, je logické, jak uvádí Nejvyšší soud, že mohou nastat soudem nepředpokládané skutečnosti mající vliv na výši reálné škody, zvláště pokud mělo ke zvýhodněnému odkupu elektrické energie docházet po dobu 20 let. Pokud se však nejedná o dokonatý trestný čin a obvinění nejsou povinni např. k náhradě škody, postačí závěr soudů, že jednání obviněných bylo způsobitelné

způsobit škodu ve výši 239 600 000 Kč, což odpovídá samotné koncepci vývojových stadií trestné činnosti. Akceptací této námitky by za použití argumentu ad absurdum znamenalo, že by nemohlo dojít k vyčíslení škody, pokud by reálně nevznikla, neboť vždy může přijít do úvahy nějaká skutečnost, která by mohla mít vliv na výši škody. V souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. II. ÚS 1320/08 je třeba závěr o výši škody trestným jednáním nazírat z pohledu subjektivní stránky pachatele trestného činu. Jednání obviněných směřovalo k neoprávněnému získání výkupní ceny elektřiny pro rok 2010 po dobu čerpání 20 let, přičemž rozdílem mezi touto zvýhodněnou výkupní cenou a výkupní cenou z prvních měsíců roku 2011 byla právě vyčíslená škoda 239 600 000 Kč. Ani sami obvinění, stejně jako soudy, nemohli v rámci zamýšleného obohacení počítat se všemi alternativami, jež se mohou v době 20 let odehrát. Prizmatem jejich subjektivní stránky skutkové podstaty projednávaného zvláště závažného zločinu je závěr o potenciálním obohacení (výši škody) správný. S odkazem na uvedená rozhodnutí pak soud zamítl návrh na doplnění dokazování sdělením spol. OTE a.s. týkajícím se způsobu výpočtu budoucí škody.

80. V návaznosti na stanovení výše způsobené škody bylo dále nutno vyřešit otázku subjektu, kterému byla shora popsáním jednáním tato škoda způsobena. V podané obžalobě jsou totiž jako poškozené společnosti označeny E.ON Distribuce a.s. (nyní spol.EG.D, a.s.) a E.ON Energie a.s., avšak s tím, že způsobená škoda byla zpětně refinancována jednak od spotřebitelů elektřiny, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu. K trestnímu řízení se nicméně s nárokem na náhradu škody připojilo za Českou republiku Ministerstvo průmyslu a obchodu.

81.S ohledem na svoji předchozí rozhodovací činnost vyzval soud společnosti E.ON Distribuce a.s. a E.ON Energie a.s. k doložení dokladů potvrzujících, že těmito společnostem byla shora popsáním jednáním způsobena škoda. Vyjádření soudu zaslala pouze společnosti E.ON Energie s tím, že se nepovažuje za poškozenou v této trestní věci, neboť poskytovatelem veřejné podpory je stát a beneficentem je pak provozovatel výroby. Mezi poskytovatelem a beneficentem sice stojí další osoby, jmenovitě OTE a.s. jako administrátor celého systému financování podpory a dále E.ON Energie coby povinně vykupující, který ovšem sehrává pouze roli výplatního místa podpory. E.ON Energie je tedy pouze jedním z článků v řetězci poskytování podpory, není však jejím poskytovatelem, proto není ani poškozeným v předmětném trestním řízení. V konečném důsledku tedy v případě neoprávněného čerpání podpory vzniká primárně újma na straně veřejných zdrojů, včetně zdrojů státního rozpočtu (čl. 2300).

82.Z hlediska právní úpravy podpory energie z obnovitelných zdrojů je pak možno konstatovat, že poskytování podpory bylo nejprve upraveno v zák. č. 180/2005 Sb. (o podpoře využívání obnovitelných zdrojů) účinného do 31.12.2012. Mechanismus financování této podpory pak byl od 28.12.2010, kdy nabyl účinnosti zák.č.402/2010 Sb. (kterým byl změněn zák.č.180/2005 Sb.) upraven v ust. § 6a odst. 1 tak, že provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel regionální distribuční soustavy má právo na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, přičemž tyto vícenáklady byly hrazeny složkou ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů regulované ERÚ a dotací z prostředků státního rozpočtu. Podle odst.2

cit.ust. vláda stanovila nařízením limit prostředků státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů do 31. října kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, pro který ERÚ stanovil ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny a podle odst.3 cit.ust. pokud limit prostředků státního rozpočtu stanovený podle odstavce 2 nepostačoval na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, zahrnul ERÚ zbývající vícenáklady provozovatele přenosové soustavy nebo provozovatele regionální distribuční soustavy do složky ceny na přenos elektřiny nebo ceny na distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů.

83. Podle § 6b odst. 1 cit.ust. dotaci na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů podle § 6a poskytovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu provozovateli přenosové soustavy a provozovatelům regionálních distribučních soustav čtvrtletně na základě jejich žádostí, které mu tyto provozovatelé předložili do konce měsíce následujícího po čtvrtletí.
84. Zákon č.180/2005 byl s účinností od 1.1.2013 zrušen zák. č.165/2012 (o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů), který v ust. § 13 odst.1 nově upravil postavení tzv. operátora trhu, který účtuje provozovateli regionální distribuční soustavy a provozovateli přenosové soustavy složku ceny služby distribuční soustavy a složku ceny služby přenosové soustavy na podporu elektřiny ve výši, v jaké je povinen ji vyúčtovat provozovatel regionální distribuční soustavy nebo provozovatel přenosové soustavy podle § 28 a provozovatel regionální distribuční soustavy a provozovatel přenosové soustavy je povinen ji hradit operátorovi trhu. Tímto operátorem trhu je spol. OTE a.s.. Podle § 28 odst.1 cit. zák.č. 165/2012 Sb. účinného do 1.10.2013 pak byly náklady na podporu elektřiny a provozní podporu tepla hrazeny prostřednictvím operátora trhu z finančních prostředků, které byly v případě fotovoltaických elektráren tvořeny jednak z finančních prostředků, které tvoří složku ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, a dále dotací z prostředků státního rozpočtu. S účinností od 1.10.2013 pak byly náklady na podporu výroby elektřiny v případě fotovoltaických elektráren tvořeny tržbami z plateb ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny, dotací z prostředků státního rozpočtu a vrácenou neoprávněně čerpanou podporou a uhrazeným penále podle § 51. S účinností od 1.1.2016 pak byly tyto náklady hrazeny tržbami z plateb složky ceny služby distribuční soustavy a složky ceny služby přenosové soustavy na podporu elektřiny, dotací z prostředků státního rozpočtu a výnosy z dražeb povolenek podle zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů realizovanými prostřednictvím kapitoly ministerstva, přičemž podle § 7 odst.4 zák.č. 383/2012 o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů je výnos z dražeb povolenek příjmem státního rozpočtu.
85. Podle § 28 zák. č.165/2012 dále vláda stanovila nařízením prostředky státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu části ceny elektřiny pro zákazníky a na úhradu provozní podpory tepla, a to do 31. října kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, pro který Úřad (ERÚ) stanoví cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny. Prostředky státního rozpočtu pro poskytnutí dotace byly stanoveny podle výše finančních prostředků uvedených v odstavci 1, a to tak, aby spolu s nimi zajistily pokrytí celkových předpokládaných finančních prostředků na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny a provozní podporou tepla,

příčemž s účinností od 2.10.2013 Úřad stanovuje cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny maximálně ve výši 495 Kč/MWh. Cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny stanovuje Úřad podle zákona o cenách.

86. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že způsob financování podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů je složen ze dvou složek. Jednak jsou to dotace ze státního rozpočtu resp. z dalších příjmů státního rozpočtu a dále se jedná o tržby z plateb ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny. Koneckonců i z čl. 34 Notifikačního rozhodnutí Evropské komise ve věci Státní podpory SA.35177 ze dne 11.6.2014 je zřejmé, že náklady na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů jsou financovány částečně prostřednictvím zvláštního odvodu ukládaného zákazníkům služeb přenosu a distribuce elektřiny (tzv.cenové složky) a částečně ze státního rozpočtu (čl 2392). Nicméně z již citovaného ust. § 28 zák. č.165/2012 Sb. je dále zřejmé, že část ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny podle ust.§ 28 odst.1 písm.a) je stanovena fixní částkou, takže výše podpory určené výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů je tak bez vlivu na výši plateb příspěvku jednotlivými koncovými uživateli, jinak řečeno, stanovenou fixní částkou 495 Kč za MWh by koncoví zákazníci uhradili i za situace, kdy by obžalovaný Ing. P. od počátku řádně uplatňoval podporu za výrobu elektřiny pro zařízení uvedená do provozu až v roce 2010. Koncové uživatele tak de facto nelze považovat za poškozené v dané trestní věci, neboť projednávanou trestnou činností ke škodě na jejich majetku fakticky nedošlo. A pokud se týká období do 1.10.2013 pak aktivní legitimaci České republiky k uplatnění nároku na náhradu škody lze spatřovat v ustanovení § 456 zákona č. 40/1964 Sb., (občanský zákoník platný do 1.1.2014), z něhož vyplývá, že předmět bezdůvodného obohacení se musí vydat tomu, na jehož úkor byl získán. Nelze-li toho, na jehož úkor byl získán, zjistit, musí se vydat státu. Z komentáře k uvedenému ustanovení je pak zřejmé, že *„subjektem, na jehož úkor byl předmět bezdůvodného obohacení získán, může být fyzická osoba i právnická osoba. V některých případech však nelze tyto subjekty zjistit (např. při předražování zboží prodávaného širokému okruhu spotřebitelů)...“* (viz Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, 1191). Vzhledem k tomu, že náklady na podpora byla hrazena kromě dotací státu i jednotlivými spotřebiteli, a to složkou ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, tato část bezdůvodného obohacení byla získána právě na úkor širokého okruhu spotřebitelů a musí tak být vydána státu. Legitimace státu k vymáhání bezdůvodného obohacení je dána také v případě prospěchu získaného z nepoctivých zdrojů a byla řešena i judikaturou tak, že: *„Nárok státu na vydání majetkového prospěchu (nyní bezdůvodné obohacení) získaného z nepoctivých zdrojů ve smyslu ustanovení § 456, věta druhá, o. z. se uplatňuje v případech, kdy ho žalovaní získali protiprávní činností na úkor neznámých občanů. Účelem ustanovení § 456, věta druhá, o. z. tedy není napravit újmu, která vznikla u postiženého, ale jen odčerpat majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů. Ve smyslu ustanovení § 456, věta druhá, o. z. je stát už přímo ze zákona bez dalšího legitimován k tomu, aby se návrhem domáhal vydání majetkového prospěchu získaného z nepoctivých zdrojů.“* (R 25/1986).

87. Z rozboru výše citované právní úpravy financování podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů resp. z dalších podpůrných skutečností tedy jednoznačně vyplývá, že za poškozené projednávanou trestnou činností nelze považovat provozovatele přenosové soustavy resp. provozovatele regionální distribuční soustavy (tehdy spol. EON Distribuce a.s. či E.ON

Energie) ani operátora trhu (spol.OTE a.s.), neboť tyto společnosti byly po celé projednávané období pouze poskytovatelem (zprostředkovatelem) finančního prostředků, které jim byly poukazovány ze státního rozpočtu Ministerstvem průmyslu a obchodu. V daném případě tak lze hovořit o jediném aktivně legitimovaném poškozeném, kterým je Česká republika zastoupená právě zmíněným ministerstvem. Tento závěr je dle přesvědčení soudu podložen i výkladem ust. § 51 odst. 1 zák. č. 165/2012 Sb., který upravuje postup při neoprávněném čerpání dotace formou spáchání správního přestupku s tím, že došlo-li k čerpání podpory elektřiny v souvislosti se spácháním přestupku podle tohoto zákona ze strany výrobce elektřiny, ERÚ z moci úřední rozhodne o neoprávněném čerpání podpory a stanoví jeho rozsah podle doby trvání neoprávněného čerpání podpory. Výrobce elektřiny je pak povinen neoprávněně čerpanou podporu uhradit nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí ERÚ o neoprávněném čerpání podpory do státního rozpočtu tedy nikoliv výše uvedeným společností.

88. Dle podané obžaloby se měl obžalovaný P. shora popsaným jednáním dopustit zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonání a dílem ukončení ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a obžalování P. a H. účastenství na tomto zločinu v podobě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.
89. Trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) nyní platného trestního zákoníku se dopustí, kdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, resp. se dopustí jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání uvedeného trestného činu, avšak k dokonání tohoto činu nedojde. Podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku se škodou velkého rozsahu rozumí škoda dosahující nejméně částky 10.000.000 Kč. Účastenství na uvedeném trestném činu v podobě pomoci podle § 24 odst. písm. c) trestního zákoníku se pak dopustí ten, kdo umožní či usnadní jinému spáchání uvedeného trestného činu opatřením prostředků a odstraněním překážek.
90. Objektivní stránku trestného činu podvodu pak představuje jednání pachatele, který uvádí jiného v omyl. Za omyl je považován rozpor mezi představou a skutečností a půjde o něj tehdy, když podváděná osoba nemá o důležité okolnosti žádnou představu nebo se domnívá, že se nemá čeho obávat; omyl se může týkat i skutečností, které mají teprve nastat, pachatel však musí o omylu jiného vědět již v době, kdy dochází k obohacení. Uvedením v omyl pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, přičemž může jít o lest, ale i o pouhou nepravdivou informaci. Podstatné skutečnosti zamlčí pachatel, který neuvede při svém podvodném jednání jakékoli skutečnosti, které jsou rozhodující nebo zásadní, tedy podstatné, pro rozhodnutí poškozeného. Musí jít o takové skutečnosti, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že k plnění ze strany poškozeného by nedošlo, anebo by k takovému plnění sice došlo, ale za podstatně méně výhodnějších podmínek pro tu stranu, která tyto skutečnosti zamlčela nebo v jejíž prospěch byly zamlčeny. Objektem trestného činu podvodu je cizí majetek a po subjektivní stránce se vyžaduje zavinění úmyslné, které musí zahrnovat všechny znaky objektivní stránky trestného činu, tj. jednání, následek i příčinný vztah mezi jednáním a následkem. Podle § 15 trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný

tímto zákonem (úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku), nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku). Podle § 15 odst. 2 trestního zákoníku se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

91. Ohledně naplnění znaků „ uvedení někoho v omyl a zamlčení podstatných skutečností „ je nutno se vrátit k první části popisující právní rámec licenčního řízení, z níž vyplývá, že podle zák. č.180/2005 Sb., zák. č. 458/2000 Sb., vyhlášky č.475/2005 Sb. a č.426/2005 Sb. a cenového rozhodnutí ERÚ č. 4/2009 vydaného na základě energetického zákona a zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie bylo základem pro získání podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů v podobě výhodnějších výkupních cen uvedení příslušného energetického zařízení do provozu v roce 2010, k čemuž bylo nutno splnit dvě podmínky v podobě udělení licence a dodávky elektřiny do elektrizační soustavy, přičemž tuto dodávku elektřiny představovalo již první paralelní připojení.
92. Udělení licence bylo realizováno v řízení, v rámci kterého žadatelé o udělení licence předkládali doklady prokazující finanční a technické předpoklady, mezi kterými byly doklad o vlastnictví nebo užívání nového energetického zařízení (předávací protokol či nájemní smlouva), revizní zprávy a další důkazy (např. rozhodnutím o povolení zkušebního provozu apod.). Jak již bylo uvedeno výše, je v této souvislosti nutno zdůraznit, že jak řízení o vydání licence, tak i např. řízení o povolení zkušebního provozu jsou svojí povahou řízeními správními. V rámci takového správního řízení pak příslušný orgán postupuje ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1, 2 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád). Tento zákon pak v § 50 stanoví, že podkladem pro vydání rozhodnutí se rozumí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Tyto podklady správní orgán hodnotí podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. V rámci licenčního řízení či jiného správního řízení tedy jako podklad pro případné rozhodnutí mohly sloužit i jiné důkazy navržené účastníky řízení, přičemž bylo pochopitelně povinností účastníka řízení předkládat důkazy pravdivé odpovídající realitě.
93. Významu rozhodování ERÚ v rámci předmětného správního řízení odpovídá již samotná povaha licencované činnosti v podobě provozu fotovoltaických elektráren, nad kterou si stát vyhrazuje z řady důvodů zvýšenou míru kontroly. V případě výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů stát navíc významně zasahuje do tvorby cen a umožňuje tím provozovatelům FVE za splnění stanovených podmínek čerpat výrazně výhodnější výkupní ceny elektřiny, než jsou ceny tržní. Fakticky jde o cenu elektřiny dotovanou státem. Ochrana veřejného zájmu tak v daném případě významně vystupuje do popředí. Z tohoto pohledu je pro rozhodnutí o udělení licence zcela zásadní, zda konkrétní energetické zařízení splňuje zákonem stanovené požadavky, jak z hlediska bezpečnosti, tak i např. z hlediska výkonu, pro který je licence udělována. Správní orgán pak v rámci hodnocení předložených podkladů těžko může hodnotit věcnou stránku revizní zprávy (tzn. skutečný rozsah revidované technologie, provedená měření a zkoušky apod.), neboť za její správnost a pravdivost je především odpovědný příslušný revizní technik a následně i účastník řízení-žadatel o licenci. Totéž lze

pak konstatovat i ohledně dalších předkládaných listin (potvrzení odborné firmy, nájemní smlouva apod.).

94. Z hlediska splnění zákonných požadavků pro vydání licence lze odkázat jednak na výše provedený rozbor ust. § 5 odst. 3 energetického zákona a dále kupř. na tu část odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 1340/2019, v níž je konstatováno, že podmínky ust. § 5 odst. 3 energetického zákona musí být splněny v době udělení licence a nikoliv až dodatečně (dále viz. odst.č. 14). Z uvedeného tedy vyplývá, že výrobní elektřiny v rozsahu výkonu, na který měla být licence vydána, musela být připravena k licencované výrobě nejpozději v okamžiku vydání licence. A jedině takové technologicky kompletní zařízení pak mohlo být předmětem předávacího protokolu, nájemní smlouvy či jiných dokladů potvrzujících vlastnické či užívací právo. Energetický zákon v ust. § 5 a prováděcí vyhláška č. 426/2005 Sb., (resp. i znění Pravidel provozování distribuční soustavy) vylučovaly, že by se tyto doklady mohly vztahovat pouze k části výroby. A např. právě ustanovení § 7 odst. 2 písm. b) citované vyhlášky zcela jednoznačně stanovilo, že užívací právo k energetickému zařízení žadatel prokáže nájemní smlouvou. K prokázání užívacího práva k energetickému zařízení obžalovaný předložil pouze jedinou nájemní smlouvu, která měla dokladovat jeho užívací právo k tomuto zařízení, přičemž vlastnictví k tomuto zařízení pak bylo doloženo výše zmíněnými potvrzeními odborné firmy resp. dodavatele a na výzvu ERÚ ještě i předávacím protokolem. V této souvislosti lze současně připomenout např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 990/2018, který konstatoval: *Těžko si představit, co jiného by v konkrétních souvislostech a v tehdejší rozšířené praxi řízení před ERÚ měl předávací protokol prokazovat, než právě kompletnost dokončenosti díla a vlastnické právo k němu.* V dalším rozhodnutí sp. zn. 3 Tdo 1340/Nejvyšší soud uvádí, že pokud zápis o odevzdání a převzetí dokončené stavby neodpovídá skutečnosti, jedná se o simulovaný právní úkon, jehož skutečným účelem nebylo zmapovat průběh předání díla, ale uvedením nepravdivých skutečností v listině a jejím předložením v licenčním řízení ERÚ společně s předložením dalších nepravdivých podkladů vzbudit zdání splnění všech předpokladů k udělení licence a na tuto licenci neoprávněně dosáhnout za účelem obohacení žadatele o licenci. Předložení takové listiny je zjevným zastíráním skutečného stavu věci a snahou obviněných uvést ERÚ a distributora v omyl.
95. Stejným způsobem je pak nutno nahlížet na již zmíněnou nájemní smlouvu, jejíž obsah měl (ve spojení s ostatními předloženými dokumenty, zejména revizní zprávou) vzbuzovat dojem, že předmět nájmu existuje v podobě, která ke dni podpisu smlouvy umožňuje bezproblémové užívání předmětu nájmu za účelem výroby elektrické energie ze slunečního záření, což evidentně nebyla pravda.
96. Souhrn výše rozvedených nepravdivých či hrubě zavádějících listin, které byly za účelem získání licence a připojení předmětné výroby elektřiny do distribuční soustavy ještě v roce 2010 předkládány ERÚ, byl zcela zjevně způsobilý vzbudit v oprávněných pracovnících ERÚ dojem, že elektrárna je po technologické stránce dokončená a splňuje tak podmínky pro udělení licence, a to v situaci, kdy do doby vydání licence elektrárna dokončená nebyla a nebyla ani provozuschopná. Tyto listiny nejenže byly způsobilé omyl vyvolat, ale takový omyl i vyvolaly, neboť licence byla vydána, ač dle výpovědi svědka S. ERÚ pro vydání licence požadoval doložení instalace solárních panelů na výkon, pro který byla licence udělována. Uvedené doklady

byly také vytvořeny v jeden den, přičemž i z hlediska zavinění zejména obžalovaných P. a P. je významné, že se tak stalo v den, kdy teprve došlo k podpisu kupní smlouvy na dodávku solárních panelů.

97. Kromě pracovníků ERÚ byl předložením nepravdivého dokladu v podobě revizní zprávy v omyl uveden (resp. mu byl zamlčen odlišný stav elektrárny oproti stavebnímu povolení) i zaměstnanec stavebního odboru, který vydal rozhodnutí o povolení zkušebního provozu, k čemuž by však nedošlo, pokud by věděl, že na elektrárně není instalovaný žádný panel (srov. výpověď svědka M.). Další v řadě pak byli zaměstnanci spol. E.ON.Distribuce, kteří na základě neoprávněně vydané licence a nepravdivé revizní zprávy provedli připojení elektrárny do soustavy a následně vypláceli státem garantovanou podporu, na něž obžalovaný P. neměl nárok. A v posledku to byli i zaměstnanci spol. E.ON Energie, kterým bylo zamlčeno, že obžalovaným P. nárokováné výkupní ceny vychází z neoprávněně získané licence.
98. V této souvislosti je z hlediska posouzení jednotlivých vývojových stádií trestné činnosti zapotřebí připomenout souslednost jednání vedoucích nakonec k neoprávněnému uplatnění podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů. V první fázi se jedná o podvodné vylákání rozhodnutí o povolení zkušebního provozu a následně licence, jak bylo uvedeno výše, což lze označit za přípravné jednání, které ještě samo o sobě nevede k majetkové dispozici. K této již nicméně bezprostředně směřuje provedení prvního paralelního připojení, na což navazuje uzavření smlouvy o dodávkách elektřiny s distributorem, kdy jde již přímo o majetkovou dispozici. Nakonec se jedná o vlastní dodávky elektřiny a fakturování zvýhodněných cen, na něž vznikl neoprávněný nárok s využitím nepravdivých údajů a listin, podvodně získané licence a na jejím základě provedení paralelního připojení a uzavřených smluv s distributory (srov. např. rozhodnutí sp.zn. 4 Tdo 968/2016).
99. Následek vzniklý z jednání obžalovaných představuje již výše popsaný rozdíl státem garantovaných výkupních cen pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 a v roce 2011. Vzniklá škoda tedy za období od prosince 2010 do května 2020 včetně, kdy byl trestný čin dokonán, činí částku 46.784.451,15. Za období od června 2020 do konce roku 2030, kdy se jedná o nedokonanou část trestného činu, pak výše škody dosahuje částky 52.366.495 Kč.
100. Shora popsané jednání obžalovaných pak směřovalo k obohacení obžalovaného P. a následně i společnosti XXXXX s.r.o., které byly na základě uzavřené nájemní smlouvy ze státem garantované podpory výkupních cen hrazeny pravidelné splátky nájemného v částce 300.000 Kč měsíčně. Z účtu OSVČ M.P. byly mimo pravidelných plateb nájemného na účet společnosti XXXXX s.r.o., provedeny i dva převody částek 556.000 Kč a 500.000 Kč.
101. K otázce zachování příčinného vztahu mezi jednáním obžalovaných a způsobeným následkem lze obecně připomenout, že základem příčinného vztahu je teorie podmínky, podle níž je příčinou každý jev, bez něhož by jiný jev buď vůbec nenastal, anebo nenastal způsobem, jakým nastal. V nyní projednávané věci je pak zjevné, že pokud by obžalovaným P. nebylo vystaveno potvrzení odborné firmy, nebyl podepsán předávací protokol a nájemní smlouva a obžalovaným H. nebyla vyhotovena revizní zpráva, nebylo možno obžalovaným P. tyto listiny předložit v žádném z výše popsaných správních řízeních ani spol. E.ON Distribuce v rámci

žádosti o paralelní připojení, v důsledku čehož by následně nedošlo k vydání souhlasu se zkušebním provozem ani k vydání licence, čímž by nebyla splněna jedna z základních podmínek cenového výměru ERÚ č.4/2009, aby bylo možno elektrárnu považovat za řízení uvedené do provozu ještě v roce 2010, protože jedině provozovatelé takového zařízení následně mohli uzavřít smlouvu o připojení k distribuční soustavě a nárokovat výhodnější výkupní ceny platné po rok 2010. V této souvislosti lze ještě připomenout, že příčinná souvislost mezi jednáním pachatele a následkem se nepřerušuje tím, že k jednání pachatele přistoupí další skutečnost, která spolupůsobí při vzniku následku (např. nedůslednost pracovníků správního orgánu), pokud jednání pachatele zůstává takovou skutečností, bez které by k následku nebylo došlo (srov. např. rozhodnutí sp.zn. 4 Tdo 886/2018).

102. Uvedené znaky objektivní stránky trestného činu podvodu jsou pak pokryty i úmyslným zaviněním na straně obžalovaných. Z provedeného dokazování je zřejmé, že všichni obžalovaní věděli o stavu elektrárny v době vytváření uvedených listin. Věděli, že jsou vytvářeny listiny deklarující kompletnost elektrárny dle požadavků energetického zákona, prováděcí vyhlášky a Pravidel provozování distribuční soustavy, ačkoliv elektrárna tyto požadavky nesplňovala nejen v době jejich vytvoření, ale i v době vydání licence. Tvzení obžalovaných P., že se podrobně neseznámili se zákonnou úpravou podmínek pro udělení licence resp. s pravidly provozování distribuční soustavy u společnosti, do jejichž soustavy hodlali energetické zařízení připojit, a tudíž by snad měli jednat v právním omylu, nelze přisvědčit. Tato argumentace je totiž vyvrácena např. již výše zmíněným obsahem žádosti o stavební povolení, kde obžalovaný P. solární panely jako nezbytnou součást výroby elektřiny správně (dle tehdy platné právní úpravy a pravidel distribuční soustavy) označuje. Stejně tak je evidentní rozpor mezi údaji tvrzenými obžalovaným P. v žádosti o povolení zkušebního provozu, (stavba dle stavebního povolení obsahuje i instalované solární panely - S 01) a skutečností, což lze těžko přičíst neznalosti právních předpisů ze strany obžalovaného. Uvedené skutečnosti tedy již samy o sobě vylučují úvahy o právním omylu na straně obžalovaných. Odkaz na „dobový kontext“, je s tvrzením, že v době vydání licence nemusela být FVE technologicky dokončena, zcela nepřipadný a odporuje nejen zákonné úpravě a zakotveným pravidlům distribuční soustavy, ale i praxi ERÚ, jak ji ve své výpovědi popsal S.. Stejně tak i svědek M. zcela logicky a v souladu s právní úpravou zkušebního provozu uvedl, že pokud by na elektrárně nebyly instalovány panely, zkušební provoz by nebyl povolen. A je tedy si třeba položit otázku, jaký význam by pak měly zákonné podmínky vydání licence upravené ust. § 5 energetického zákona a navazující vyhlášky, když by licence mohla být vydána de facto pouze na základě podané žádosti bez ohledu na stav energetického zařízení, ohledně něhož má být licence vydána. To vše při vědomí povahy činnosti, na kterou měla být licence vydána, rozvedené v odst.č. 93. Odkaz na existenci právního omylu na straně obžalovaných P. a P. je tedy mylný. Je s podivem, že dle tvrzení obhajoby obžalovaný P. neznal právní úpravu podmínek udělení licence, ale věděl, jaké jsou podmínky uvedení výroby do provozu dle cenového rozhodnutí ERÚ. Existenci právního omylu na straně obžalovaných vylučuje i znění ust. § 19 odst.2 trestního zákoníku, dle kterého se pachatel mohl takového omylu vyvarovat, pokud povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývala pro pachatele ze zákona nebo jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce, anebo mohl-li pachatel protiprávnost činu rozpoznat bez zřejmých obtíží, což zcela dopadá jak na zhotovitele, tak i na budoucího provozovatele

fotovoltaické elektrárny. Další tvrzení P., že žádost o licenci se týkala výkonu 600 kW, vyvrací obsah listiny označené jako Seznam jednotlivých provozoven, kde je v kolonce – celkový instalovaný výkon provozovny, uvedena hodnota 0,619 kW (čl. 11 příl.č.1).

103. V souvislosti s posouzením subjektivní stránky obhájce obžalovaného P. soudu k důkazu předložil „ Odborná vyjádření „, analyzující postup stavebního úřadu a ERÚ. Soud však takový návrh na doplnění dokazování zamítl, neboť se ve skutečnosti o žádný návrh, kterým by skutkové okolnosti případu měly být doplněny, nejedná. Jde totiž o jakýsi právní rozbor vypracovaný jiným advokátem, byť i odborným asistentem na vysoké škole. Zásadním výstupem tohoto elaborátu je pak sdělení, že rozhodnutí správního orgánu je nezákonné z důvodu nedostatků ve vedení spisu, z důvodu neurčení data doručení revizní zprávy a z důvodu nesprávnosti výroku rozhodnutí. S touto argumentací se soud však nemohl ztotožnit, a to hned z několika důvodů. Předně nedostatky v žurnalizaci správního spisu samy o sobě nezpůsobují nezákonnost vydaného rozhodnutí, není-li zjištěna příčinná souvislost mezi uvedenými nedostatky a okolnostmi, za kterých bylo rozhodnutí vydáno. Typicky se jedná o případy, kdy rozhodnutí odkazuje na určitou listinu či důkaz, který však byl do správního spisu založen až po vydání rozhodnutí apod. Totéž lze pak konstatovat i ohledně absence data založení revizní zprávy do správního spisu, když je z provedených důkazů zcela zřejmé, že se tak stalo před vydáním rozhodnutí. A konečně ani určitá formulační nesprávnost výroku správního rozhodnutí nezpůsobuje jeho nezákonnost, neboť např. z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 141/2012 vyplývá, že z rozhodnutí bylo mělo být seznatelné, jaký byl předmět řízení před správním orgánem, jakým způsobem o něm bylo rozhodnuto a podle jakých právních ustanovení. Teprve pokud by tomu tak bylo (např. jednotlivé dílčí podčásti výrokové části rozhodnutí by byly ve vzájemném nesouladu, případně by byly příliš obecné až bezobsažné), pak by to vedlo k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Stejně tak z rozhodnutí sp. zn. 4 As 165/2016 vyplývá, že „... *pokud správní orgán ve výrokové části rozhodnutí neuvede všechna ustanovení, která zakládají porušenou právní normu, bude třeba v každém jednotlivém případě posoudit závažnost takového pochybení. Při úvahách, zda je neuvedení určitého ustanovení ve výrokové části odstranitelné interpretací rozhodnutí, bude významné zejména to, zda jasné vymezení skutku ve výroku rozhodnutí dovoluje učinit jednoznačný závěr, jakou normu pachatel vlastně porušil. Důležité bude též to, jaká ustanovení ve výrokové části správní orgán uvedl, a jaká neuvedl. Samozřejmě pokud by správní orgán blíže necitoval další ustanovení zakládající (plnohodnotnou) normu ani v odůvodnění, bude to zpravidla důvod pro zrušení správního rozhodnutí. Důležité bude též to, zda neuvedení určitého ustanovení zakládá nějakou relevantní právní otázku, např. nebude-li jasné, jaká norma má být použita s ohledem na časový střet nového a starého zákona...*“. V nyní projednávané věci je z výrokové části rozhodnutí zcela zřejmé, že jednak stavební úřad jako druh rozhodnutí uvedl- zkušební provoz, dále přezkoumal žádost o vydání povolení zkušebnímu provozu, dále rozhodl podle příslušného ustanovení zákona upravujícího povolení zkušebnímu provozu a konečně i v odůvodnění je uvedeno, že bylo rozhodováno o žádosti o povolení zkušebnímu provozu. Dle názoru soudu je tak z postupu správního orgánu zcela zřejmé, jako žádost posuzoval a jaké rozhodnutí vydal bez ohledu na nesprávnou formulaci „ souhlasu se zkušebním provozem“. A jak již bylo uvedeno výše, správní orgán vycházel jednak z tvrzení obžalovaného P., že stavba obsahuje část S 01 (instalované panely na konstrukcích) a dále z obsahu revizní zprávy, která elektrické zařízení FVE Oblekovice (ohledně něhož měl být

povolen zkušební provoz) označila za souladné s příslušnými požadavky ČSN a schopné bezpečného provozu.

104. A byt' i soud ohledně postupu ERÚ konstatuje určité nedostatky v případě posuzování žádosti o licenci, tyto nedostatky nemají zásadní vliv na závěr soudu o tom, jaké listiny a s jakým úmyslem byly tomuto správnímu orgánu předkládány. Ostatně v tomto směru lze odkázat na odst.č. 73. Nejzávažnějším pochybením je ponechání nesprávného data vydání licence, nicméně okolnosti, za kterých byl nejprve vydán koncept rozhodnutí s datem 1.12.2010, který byl předložen řediteli odboru licencí k posouzení a následně vrácen k doplnění důkazního materiálu, ve své výpovědi vysvětlil svědek S.. Toto pochybení však nemá vliv na závěr, že bez doložení listin dle výzvy z 2.12.2010 by licence vydána nebyla, o čemž byl Ing. P. v rozhodnutí také náležitě poučen. Rozhodnutí o vydání licence pak bylo logicky vydáno, až po splnění výzvy ERÚ, takže ponechání nesprávného data vydání rozhodnutí z konceptu, na trestní odpovědnosti obžalovaných ničeho nemění. Zamítnut byl i návrh na doplnění dokazování jakýmsi právním rozbořem souladu vyhlášky č.426/2005 s energetickým či stavebním zákonem, neboť se opět ve skutečnosti o žádný návrh na doplnění skutkových okolností nejedná. Taková listina navíc nebyla ani soudu předložena.
105. Jak již bylo uvedeno v odstč. 75, motivace jednání obžalovaného P. byla jednoznačně vedena obavou, aby ERÚ, který v té době byl zahlcen stovkami žádostí o vydání licencí, stihl v jeho případě rozhodnout tak, aby ještě bylo možno do konce roku 2010 realizovat první paralelní připojení a tím současně splnit podmínky pro uvedení energetického zařízení do provozu ještě v tomto roce, jinak hrozilo, že nebude moci nárokovat o mnohem výhodnější výkupní ceny než pokud by toto zařízení bylo uvedeno do provozu až v roce 2011. Tento záměr pak dle přesvědčení soudu vedl i k žádosti na obžalovaného H., aby do revizní zprávy uvedl instalaci solárních panelů, jejichž dodávka měla být postupně realizována nedlouho po vydání revizní zprávy. Stejný motiv je pak možno z pochopitelných důvodů konstatovat i v případě P., a to s ohledem na rodinné vazby a na fakt, že se vlastně jednalo o jejich společnou investici.
106. K formě zavinění obžalovaného H. je nutno zdůraznit, že se jedná o zkušeného revizního technika, který dle vlastní výpovědi vypracoval revizní zprávy i na jiné fotovoltaické elektrárny. Obžalovaný věděl, na jakém zařízení provádí revizi, tedy že se nejedná o nějakou běžnou elektroinstalaci, ale o novou výrobu elektrické energie, která má být teprve uvedena do provozu a jako osoba s odbornou zkouškou, dlouhodobě činná v oblasti revizí elektrozařízení, musel být alespoň v obecných obrysech obeznámen s nutností získání licence k výrobě elektřiny a prokázání bezpečnosti celého a funkčně dokončeného elektrického zařízení, a to za účelem doložení schopnosti takovou licencovanou výrobu elektřiny provádět. Zejména ze způsobu koncipování textu revizní zprávy musel být od přinejmenším srozuměn s tím, že tato zpráva obsahující nepravdivé technické údaje bude sloužit jako podklad, na základě kterého bude ERÚ pro objednatele rozhodovat o udělení licence k výrobě elektřiny z fotovoltaických zdrojů. Zprávu přitom obžalovaný vypracoval a záměrně koncipoval tak, aby vyvolala dojem, že elektrárna je dokončená i z hlediska instalace příslušného počtu fotovoltaických panelů a je jako celek schopna bezpečného provozu. Obžalovaný tak musel vědět, že za pomoci této zprávy bude možné požadovanou licenci získat a s tímto srozuměním ji předal objednateli

revize –P., který se podílel na vypracování dalších nepravdivých listin (srov. např. 3 Tdo 1340/2019). Podobně bylo argumentováno např. i v rozhodnutí 3 Tdo 664/2020, kde Nejvyšší soud konstatuje, že „

pokud obviněný namítá, že nevěděl, že jím vyhotovená revizní zpráva bude jedním z podkladů pro získání licence na provoz předmětné elektrárny, a že tedy nevěděl, že svým jednáním může pomoci prvním dvěma obviněným ke spáchání trestného činu, Nejvyšší soud je toho názoru, že obviněný, jako osoba s odbornou zkouškou, dlouhodobě činná v oblasti revizí elektrických zařízení, musel mít s ohledem na svoje zkušenosti a znalost energetického sektoru alespoň rámcovou představu o tom, že revize a revizní zpráva nejsou prováděny pouze pro potřeby provozovatele elektrárny, ale že revizní zpráva coby doklad o provedené revizi bude použita k prokázání bezpečnosti elektrárny i v nějakém povolovacím řízení (byť si nemusel být vědom přesného typu řízení u konkrétního úřadu)...“. Za situace, kdy obviněný si musel být vědom toho, že jeho revizní zpráva může být důležitým dokumentem v řízeních o povolení provozu elektrárny, nelze než učinit závěr, že obviněný byl srozuměn s tím, že vyhotovením revizní zprávy v daném znění může napomoci investorům elektrárny, k tomu, aby s její pomocí uvedly instituce, které o povolení provozu elektrárny rozhodovaly, v omyl ohledně stavu dokončenosti FVE. Závěr soudů o zavinění obviněného ve formě nepřímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je tedy správný. Při zohlednění této a shora uvedených okolností, které všechny slouží jako nepřímý důkaz o lhobečnosti obviněného ve vztahu k možnému uvedení příslušných orgánů hlavními dvěma obviněnými v omyl, je proto nutné jednání obviněného kvalifikovat jako pomoc k trestnému činu podvodu.

107. Obžalovaný M.P. tedy tím, že se jednak podílel na vypracování části nepravdivých listin prostřednictvím, kterých (včetně revizní zprávy) následně byla protiprávně vylákána výše citovaná správních rozhodnutí, která obžalovaný P. použil v rámci řízení o připojení fotovoltaické elektrárny do sítě, aby tak získal výhodnější výkupní ceny než mu ve skutečnosti náležely, naplnil po stránce objektivní i subjektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 odst.1 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku ve znění zák.č. 330/2020 Sbírky dílem dokonaného a dílem zůstavšího ve stádiu pokusu podle § 21 odst.1 téhož zákona. Obžalování M.P. a J.H. pak shora popsáním jednáním, kdy se podíleli na vytvoření uvedených nepravdivých listin v úmyslu pomoci obžalovanému P. získat neoprávněně výhodnější výkupní ceny z provozu fotovoltaické elektrárny, naplnili všechny zákonné znaky trestného činu zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve znění zák. č. 330/2020 Sbírky ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) téhož trestního zákoníku dílem dokonaného a dílem zůstavšího ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Jednání obžalovaných kvalifikoval soud dle právní úpravy účinné v době rozhodování soudu, neboť i když jednání obžalovaných tak či tak naplnilo znaky i kvalifikované skutkové podstaty uvedeného trestného činu v podobě škody velkého rozsahu, podle nynější právní úpravy takto způsobená škoda zvýšenou dolní hranicí škody velkého rozsahu nepřevyšuje tak významně, jak tomu bylo podle předchozí právní úpravy, což má své důsledky zejména v rámci úvah o druhu a výměře trestu.
108. Závěrem je možno k této části odůvodnění ještě v souvislosti s argumentací obžalovaných ohledně dostavěnosti elektrárny k 21.12.2010 dodat, že jakkoli soud tuto skutečnost nijak nezpochybňuje, neboť s ohledem na důkazy vztahující se ke dni 21.12.2010, nebylo tvrzení obžalovaných nijak vyvráceno, technologická dostavěnost elektrárny nemá na samotné základy

trestní odpovědnosti obžalovaných vliv. Je tomu tak proto, že současná právní úprava zastává tzv. formální pojetí trestného činu, kdy trestným činem je podle trestního

zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákoník za trestný označuje a který vykazuje všechny znaky v tomto zákoně uvedené (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku). Obecně tedy platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání (srov. blíže např. stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. Tpjn 301/2012). Subsidiarita trestní represe, na kterou obhajoba také poukazuje, neznamená, že se trestní odpovědnost neuplatní, jestliže existuje jiný typ odpovědnosti za čin, který je v rozporu s právními normami (princip subsidiarity trestní represe nelze chápat tak, že trestní odpovědnost je vyloučena vždy, pokud existuje paralelně nějaký jiný druh odpovědnosti za protiprávní jednání, např. odpovědnost obchodněprávní, občanskoprávní či pracovněprávní – srov. např. usnesení sp. zn. III. ÚS 2550/12). Nejen Nejvyšší soud, nýbrž i Ústavní zastává názor, že není vyloučeno souběžné uplatnění trestní odpovědnosti spolu s jiným druhem odpovědnosti, resp. že trestní odpovědnost je vyloučena pouze v situacích, kdy uplatněním jiného druhu odpovědnosti lze dosáhnout splněním všech funkcí vyvození odpovědnosti, tj. splnění cíle reparačního a preventivního, a přitom funkce represivní není v daném případě nezbytná.

109. V dané souvislosti lze připomenout odst. č. 14, v němž soud vysvětluje podstatu projednávané věci s tím, že naplnění znaků objektivní i subjektivní stránky trestného činu podvodu je vztahováno k době vytvoření a následného předložení dokumentů nutných pro rozhodnutí ERÚ o licenci pro obžalovaného P., s tím, že pokud by správní orgány zjistily nepravdivost údajů v předložených listinách, nedošlo by k vydání rozhodnutí o povolení zkušebního provozu, a následně ani k rozhodnutí o udělení licence. Rozhodnutí o povolení zkušebního provozu by bylo možno vydat až poté, co by na elektrárnu byly kompletně nainstalovány solární panely, tzn. někdy po 15.12.2010. K tomuto datu také mohla být vydána revizní zpráva a další navazující listiny, což však již z časového hlediska značně relativizovalo přesvědčení, že zahlcený ERÚ nejenže licenci vydá do konce roku 2010, ale vydá ji v takovém čase, že bude možno ještě do konce roku 2010 realizovat první paralelní připojení (srov. již zmíněná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 313/2015, 9 As 256/2015, Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.5 To 56/2016 či Nejvyššího soudu sp.zn.3 Tdo 1340/2019). V nyní projednávané věci jednání obžalovaných tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, byt' mělo svoje specifika, zejména pokud se týká míry dostavěnosti elektrárny do konce roku 2010, nevybočovalo pod dolní hranici stanovenou pro trestní odpovědnost za určité protiprávní jednání, byt' okolnosti tohoto případu míru škodlivosti jednání obžalovaných posunují spíše k její spodní hranici. V projednávané věci nelze přehlédnout zejména celkovou výši škody, ke které jednání obžalovaných směřovalo (téměř 100 mil.korun), kdy škoda již způsobená převyšuje hranici 46 mil. korun. Za tohoto stavu je poté nejen z hlediska obecného (spáchání zvláště závažného zločinu), nýbrž i konkrétního (konkrétní výše škody) vyloučeno zcela rezignovat na vyvození trestní odpovědnosti, neboť k vyvození toliko jiné (netrestní odpovědnosti) je namíste přistoupit zpravidla jen tehdy, pokud posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srov. již zmiňované stanovisko Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2012 či rozhodnutí sp.zn.7 Tdo 916/2018). Za takový skutek však nelze pokládat nyní projednávané

jednání, byť okolnosti, za kterých byla trestná činnost spáchána, měly zásadní vliv na výměru ukládaných trestů.

110. V rámci úvah o druhu trestu a jeho výměře soud v souladu se základními zásadami upravujícími požadavky zákonnosti, přiměřenosti a individualizace při ukládání trestů (§ 37 – 39 trestního zákoníku) hodnotil povahu a závažnost spáchané trestné činnosti z hlediska významu chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, způsob provedení trestné činnosti a její následky, okolnosti, za kterých byla trestná činnosti spáchána, osobu obžalovaného, míru jeho zavinění, jeho pohnutku, jeho chování po spáchání trestné činnosti, zejména jeho případnou snahu nahradit způsobenou škodu či jiné škodlivé následky, možnosti jeho nápravy, jakož i polehčující či přitěžující okolnosti. Pokud se jedná o význam chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, pak ten je dán zájmem společnosti na ochraně majetku fyzických a právnických osob před neoprávněnými zásahy. Z hlediska způsobu spáchání trestné činnosti resp. okolností, za kterých byla spáchána, je nutno zohlednit nezanedbatelnou roli státu, který do značné míry selhal při stanovení resp. změnách podmínek, které upravovaly podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů, kdy nejprve byla pravidla této podpory nastavena tak, že celá řada investorů s vidinou reálné návratnosti vložených prostředků investovala desítky či stovky milionů korun do projektů fotovoltaických elektráren, čím došlo k jejich značnému finančnímu zatížení. Na základě stanovených pravidel tedy byly i nastaveny doby návratnosti vložených finančních prostředků, aby stejný stát, poté co se mu celá záležitost týkající se podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů začala vymykat z rukou, 53 dnů před koncem roku 2010 těmto investorům původně nastavené výkupní ceny snížil o 60 %, což samozřejmě logicky způsobilo paniku vyvolanou obavou investorů z návratnosti vložených investic resp. ze schopnosti vůbec splácet bankovní úvěry. S tímto neblahým faktem pak souvisí další selhání státu, který ač si musel být vědom důsledků, které náhlá změna podmínek způsobí, nijak neposílil jak z hlediska počtu pracovníků tak z hlediska jejich odbornosti zaměstnanecké kapacity ERÚ, což mělo vliv na kvalitu, s jakou byly jednotlivé žádosti posuzovány. Posledním, nikoliv však svým významem, je okolnost vztahující se k době dostavění předmětné elektrárny. Byť tedy tato elektrárna získala licenci z hlediska předložených listin neoprávněně, je nutno nyní projednávanou věc odlišovat od případů, kdy licenci obdržely elektrárny, kde se např. nacházely pouze konstrukce bez kabeláže (někde ani to ne) anebo stupeň jejich dostavěnosti zdaleka nedosahoval úrovně FVE Oblekovice. Byť tedy tyto okolnosti, které provázely nyní projednávané jednání nemohly mít vliv na posouzení trestní odpovědnosti obžalovaných, je nutno k nim v rámci úvah o druhu trestů a jejich výměře přihlídnout.

111. V případě obžalovaných P. a H. soud dále zohlednil jejich postavení, kdy nebyli hlavními pachateli, ale pouze účastníky na spáchané trestné činnosti. K osobám obžalovaných bylo dále zjištěno, že obžalovaní P. a H. dosud nebyli soudně trestáni ani projednáváni pro přestupek. Obžalovan P. sice v rejstříku trestů má jeden záznam, k němuž ale již ze zákona nelze přihlídnout. Pro přestupek tento obžalovaný postižen nebyl. Obžalovaným tedy dále polehčuje jejich přestupková bezúhonnost, jakož i to, že dosud nebyli soudně trestáni (P. a H.) resp. je na P. nutno pohlížet jako na osobu soudně netrestanou.

112. Soud dále přihlédl k tomu, že se po skutkové stránce se obžalovaní k projednávanému jednání v zásadě doznali. Na straně druhé nelze přehlédnout jak výši skutečně způsobené škody, která v případě obžalovaných více než 4,6x převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu, tak i výši škody, která měla být dále spáchána, s čímž v případě obžalovaného P. rovněž souvisí i dlouhá doba páčání trestné činnosti. V této souvislosti je však nutno akcentovat, že od zahájení trestního stíhání obžalovaný P. nefakturuje výkupní ceny určené pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010. Po zhodnocení všech okolností spáchané trestné činnosti, doby jejího páčání, jakož i s přihlédnutím ke skutečnostem zjištěným k osobám obžalovaných a možnostem jejich nápravy, dospěl soud k závěru, že v případě všech obžalovaných, jsou dány podmínky pro postup dle § 58 odst.1 resp.odst.5 trestního zákoníku.
113. V případě obžalovaného P., si je soud při zvažování podmínek ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku vědom toho, že toto ustanovení je projevem depenalizace v trestním zákoníku a že uvedený postup je na místě pouze, jsou-li v projednávaném případě dány buď mimořádné okolnosti případu či mimořádnosti poměrů pachatele. Obžalovaný P. sice doposud žil řádným životem, ale tato skutečnost sama o sobě není ničím mimořádným, neboť u všech občanů by se mělo jednat o standart. V případě obžalovaného však soud spatřuje onu mimořádnost v okolnostech případu, jak byly rozvedeny výše. Zejména skutečnost, že dle provedeného dokazování byla FVE Oblekovice do konce roku dostavěná a schopná vyrábět elektrickou energii ze slunce, způsobuje dle přesvědčení soudu mimořádnost tohoto případu nad jiné případy, kdy se, jak již bylo rovněž zmíněno, v mnohých případech jednalo o fotovoltické elektrárny, které ke konci roku 2010 ani zčásti nedosahovaly takového stupně dostavěnosti jako FVE Oblekovice. Současně soud s přihlédnutím k věku obžalovaného a k jeho postojí, kdy si již delší dobu nenárokují výhodnější výkupní ceny. Na základě uvedených skutečností pak dospěl k závěru, že trest uložený byť na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, by byl v případě obžalovaného nepřiměřeně přísný a nevedl by k jeho nápravě lépe než trest kratšího trvání. To vše za situace, kdy v případě obžalovaného není trest odnětí svobody jedinou ukládanou sankcí. Proto mu byl uložen trest odnětí svobody pod dolní hranicí trestní sazby uvedené v § 209 odst. 5 trestního zákoníku, a to pouze v trvání 3 roků, kdy s ohledem na jeho osobu, je možno výkon takto uloženého trestu odložit na nejdelší možnou zkušební dobu.
114. Uložení pouze výchovného trestu odnětí svobody dle přesvědčení soudu přispěje za daného stavu věci k nápravě obžalovaného, který je již pokročilého věku, lépe než trest nepodmíněný, a to tím spíše, když vedle uloženého trestu mu soud stanovil ještě omezení spočívající v povinnosti dle svých sil uhradit způsobenou škodu. Obžalovaný tak bude více motivován způsobnou škodu uhradit, což je plně v souladu i s ustanovením § 38 odst. 3 trestního zákoníku, dle kterého se při ukládání trestních sankcí přihlédne k právem chráněným zájmům poškozených.
115. Trestnou činnost popsanou ve výroku rozsudku spáchal obžalovaný v souvislosti se snahou získat majetkový prospěch. Je tedy plně v souladu se zásadami individuální a generální prevence uložení i trestu peněžitého, přičemž povaze a závažnosti spáchaného trestného činu odpovídá 500 denních sazeb, kdy s ohledem k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného stanovil soud výši jedné denní sazby na částku 2.000 Kč. Takto stanovený

peněžité trest dle názoru soudu odpovídá majetkovým poměrům obžalovaného, který provozuje ještě další fotovoltaické elektrárny.

116. V případě obžalovaných P. a H. lze obecně konstatovat, že účastenství na trestném činu obecně vykazuje nižší závažnost a společenskou škodlivost, než hlavní trestný čin, přičemž pomoc k trestnému činu je považována za nejméně závažnou formu účastenství. Byť ustanovení § 58 odst. 5 trestního zákoníku výslovně nehovoří i okolnostech případu (jak je tomu v odst.1), bez náležitého zhodnocení i těchto okolností ve spojení s poměry pachatele by nebylo možno náležitě stanovit výši trestu odnětí svobody, který by byl schopen zajistit nápravu obžalovaného a jaká výměra trestu by byla pro obžalovaného již nepřiměřeně přísná, a to v návaznosti na ustanovení obecně upravující přiměřenost trestních sankcí (ust. § 38 tr.zák.) a obecné zásady pro ukládání trestů (§ 39 tr.zák.). Nad rámec skutečností výše uvedených je třeba ještě zmínit dlouhou dobu, která od projednávaného jednání uplynula, po kterou oba obžalovaní žili řádnými životy. Proto s přihlédnutím k již rozvedeným okolnostem případu, míře účasti obžalovaných na projednávaném jednání, jakož i s přihlédnutím ke skutečnostem zjištěným k jejich osobám, lze dospět k závěru, že použití trestní sazby stanovené na trestný čin, jehož se dopustili, by i v jejich případě bylo nepřiměřeně přísné, přičemž současně lze důvodně předpokládat, že uložení trestu kratšího trvání lépe přispěje k jejich nápravě, neboť se soud v případě obou obžalovaných rozhodně nedomnívá, že by nepodmíněný výkon trestu odnětí svobody mohl jakkoli přispět k jejich nápravě lépe než pouze trest výchovný. V případě obžalovaných P. navíc uložení trestu odnětí svobody také není jedinou sankcí, když vedle tohoto trestu byl obžalovanému uložen i trest peněžité.
117. Na základě uvedených skutečností majících vliv na ukládání trestu, má soud za to, že tyto ve svém souhrnu umožňují u obou obžalovaných uložení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby, přičemž se jedná pouze o tresty výchovné. Oběma obžalovaným pak soud uložil stejné tresty jako obžalovanému P., jak co do jejich výměry, tak i způsobu jejich výkonu. Vzhledem k tomu, že míra účasti P. na projednávaném jednání byla dle názoru soudu rozhodně vyšší než u obžalovaného H., uložil mu soud dále stejnou omezující podmínku související s náhradou škody a i stejný peněžité trest, neboť podmínky jeho uložení jsou v případě obou obžalovaných stejné.
118. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu majetkové škody v částce 72.918.864,69 řádně a včas připojilo za Českou republiku Ministerstvo průmyslu a obchodu. Jak již bylo uvedeno výše, je Česká republika fakticky jediným poškozeným aktivně legitimovaným k náhradě způsobené škody, přičemž provedeným dokazováním byla postupem dle § 137 trestního zákoníku stanovena výše škody částkou 46.784.451,15 Kč. Nicméně z hlediska skutečného obohacení obžalovaného a s tím související faktické škody na majetku České republiky je nutno od takto stanovené škody odečíst uhrazenou daň z přidané hodnoty a solární daň, jakožto příjmy státního rozpočtu. Za období od prosince 2010 do konce roku 2012 činila sazba DPH 20% a od roku 2013 do ledna 2016 21%. Počínaje únorem 2016 došlo k přenesení daňové povinnosti a výkupní ceny jsou bez DPH. Za období od prosince 2010 do konce roku 2012 tak DPH ze vzniklé škody činilo částku 2.114.468 Kč a za období roku 2013 až ledna 2016 částku 3.182.239,10 Kč. Na solární dani byla za celé projednávané období celkem uhrazena částka 11.278.100,90 Kč. Takže faktické obohacení obžalovaného činilo po

zaokrouhlení částku 30.209.643 Kč (46.784.451,15 – 16.574.808), což také představuje faktickou škodu na majetku státu. Vzhledem k tomu, že takto zjištěná výše škody je v příčinné souvislosti s výše popsáním jednáním obžalovaných P., byli zavázáni povinností tuto majetkovou škodu České republice nahradit. Se zbytkem svého nároku spočívajícím pak byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Stejně postupoval soud i ohledně té části uplatněného nároku, který se vztahoval k obžalovanému H.. Z provedeného dokazování je totiž jednak zjevné, že je podíl na spáchané trestné činnosti byl nejmenší a zejména nebylo provedenými důkazy prokázáno jakékoliv obohacení na jeho straně, na rozdíl od obžalovaných P.. Uložení povinnosti uhradit způsobenou škodu společně a nerozdílně s těmito obžalovanými, by tak za daného stavu věci bylo zjevně v rozporu s principy spravedlnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo

patrně, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 5. srpna 2021

Mgr. Petr Jirsa v.r.
předseda senátu